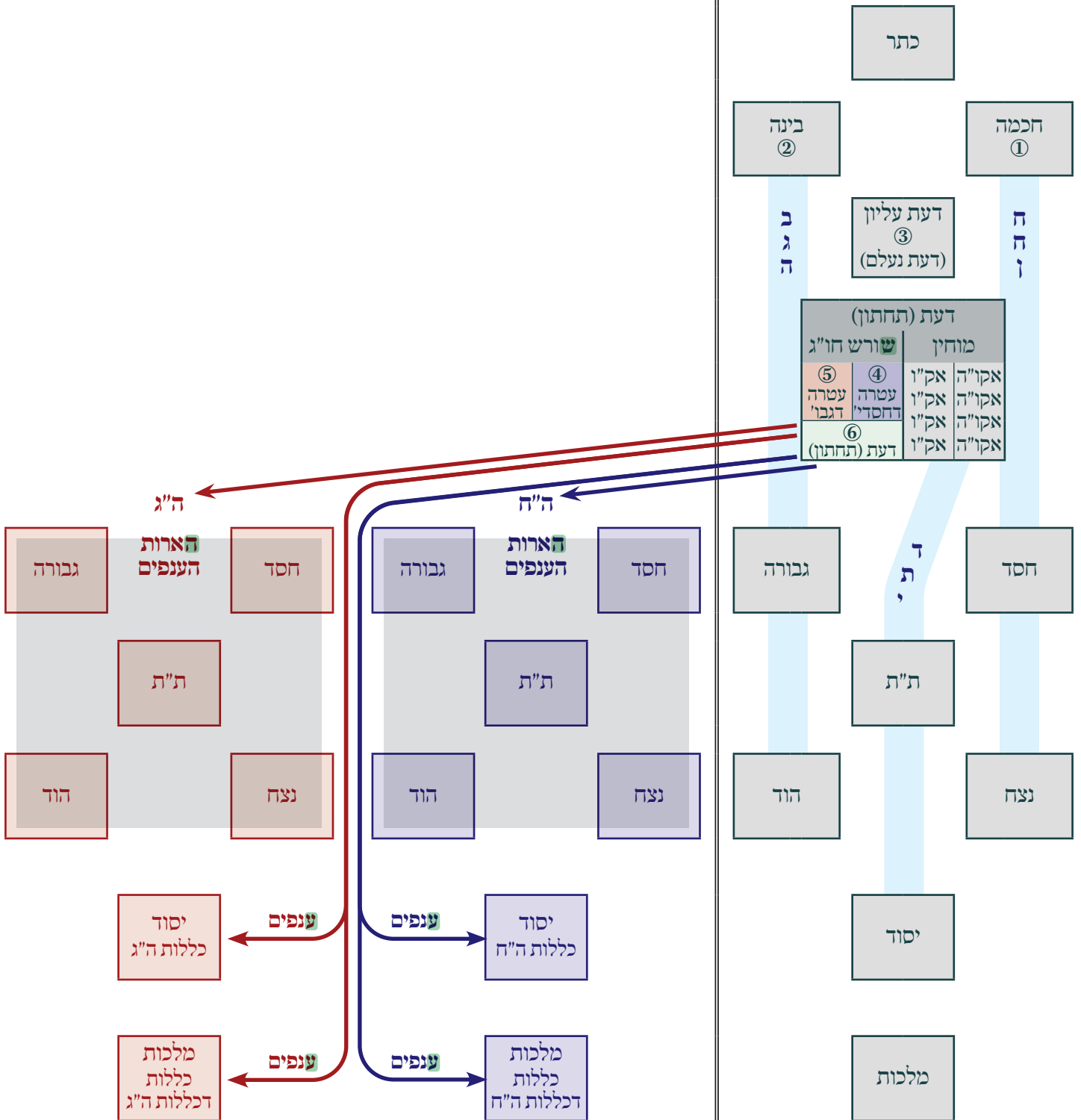

מערכת חסדים וגבורות - ה"ח וה"ג

מערכת מוחין - עשר ספירות

מקורות

תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצ"ל משנה ה' הלכה י'.

[סא:]

הַגְּדוֹל

כ' צירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות (מהגרון), לחסד

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אלף למד הי יוד מם

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

לדחות החסד דמו' דאימא (מהגרון), לחסד דז"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

[סב.]

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

ולדחות הנצה (מהחסד), לנצח דז"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

יוד הי וין

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

לג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צַב צַב

צַב

לחזור ולהוציא אור החוזר דפרק עליון (כתף) ופרק אמצעי דחסד דז"א.

ד ולהעלותו כנגד פרק ראשון דחסד והגרון דז"א, לבנות ולתקן חסד ונצה דלאה

להמשיך דרך מחיצות¹ יסוד דאימא

חסד ראשון, לחסד דז"א

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה

אלוה

אלף למד

א. א"ה ובקצת סידורים אין כתובים הנרנח"י אלו במוחין דקטנות כלל, ובסידור הקצר כתובים שם בג' מקומות שהם במלות הגדול הגבור והנורא כמש"ל שנמשכין בג' מלות אלו לחג"ת, אבל בירידתן לב' שלישי תפארת ולנה"י אין כתוב שם הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעין כן נלע"ד. [לשיטת השד"ה, עיין פאת השד"ה דף שנ"ח, אין לראות נרנח"י בדחיית המו' דקט']

ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנצה עם פ"ת דחסד דז"א לחברו עם פרק אמצעי דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ.

ג. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות ב' פרקין תתאין דנצה דז"א לחברו עם פ"ת דנצה דאימא ועי"ז נעשה ספירת נצח דז"א כלולה מג"פ.

ד. א"ה ר"ל פרק אמצעי להעלותו לפרק עליון ופרק עליון להעלותו לגרון דז"א. עיין בע"ח ש' יעקב ולאה פ"ה.

1. עי' פאת השד"ה ח"ב דף ש' ע"א. עי' אוצ"ח (ש' המוחין פ"ב) דף ל"ה ע"ג אות א'. וכן באתי לגני ח"א דף פ"ב סע"ב, בענין התפשטות בצלם, מחיצות.

הגבור

ולדחות ההוד (מהגבורה), להוד דז"א [סב:]

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי הַאֵל יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
לג' כלי הוד דז"א
אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד

לחזור ולהוציא או"ח דמוחין דפרק עליון
(כתף) ופרק אמצעי דגבורה דז"א.
להעלותו כנגד פרק ראשון דגבורה והגרין
דז"א. לבנות ולתקן גבורה והוד דלאה

להמשיך דרך מחיצות יסוד דאימא גבורה
דחסדים, לגבורה דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
לג' כלי גבורה דז"א
אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד

כ' צירופים
לדחות קו שמאל דמו' דקטנות (מהגרין), לגבו'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד

לג' כלי גבורה דז"א
אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד

לדחות הגבורה דמו' דאימא (מהגרין), לגבורה

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
לג' כלי גבורה דז"א
אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד
אֱלֹהֵי הַהֵא יוֹד

א. א"ה בס"ה כ"כ להעלות פ"ע דהוד עם פ"ת דגבורה דז"א לחברו עם פרק אמצעי דהוד דאימא ועיי"ז נעשה ספי' גבורה דז"א כלולה מג"פ.

ב. א"ה בסידור הארוך אין כתוב שם המוחין אלו ולא מוחין אחרים וזולת המוחין דז' שמות דעסמ"ב ודקס"א קמ"ג וקנ"א בד' כריעות וזקיפות אין עוד מוחין כלל וכלל ועיין בס' עלי נהר דט"ז ע"א אות נ'.

ג. א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דהוד דז"א לחברו עם פ"ת דהוד דאימא ועיי"ז נעשה ספי' הוד דז"א כלולה מג"פ.

וְהַזְכֵּרָא

כ' צירופים

לדחות קו אמצעי דמוחין דקטנות (מהגרון),

לתפארת דז"א

(אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ

יְוֵהוּוְוֵהוּ יְוֵהוּוְוֵהוּ)

אלף למד הא יוד מם

אלף למד הא יוד מם

לשליש עליון כלי תפארת דז"א^א

יוד הא ואו הא

[סג.] לדחות תפארת דמוחין דאימא (מהגרון),

לתפארת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי תפארת דז"א^ב

יוד הא ואו הא

ייה יהו יהוה

ייהוה

ולדחות היסוד (מהתפארת), ליסוד דז"א

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ

יְוֵהוּוְוֵהוּ יְוֵהוּוְוֵהוּ

אלף הי וו הי אלף הי וו

אלף הה וו הה אלף הה וו

אלף הא וו הא אלף הא וו

אלף הה ואו הה אלף הה ואו

לג' כלי יסוד דז"א^א

יאהדוניה

שיין, שיין דלת, שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

לחזור ולהוציא או"ח דמוחין דפרק עליון

(כתף) ופרק אמצעי תפארת דז"א.

להעלותו כנגד פרק ראשון דת"ת והגרון

דז"א. לבנות ולתקן תפארת ויסוד דלאה

להמשיך [י"ה]¹ דרך מחיצות יסוד

דאימא [ו"ה בלי מחיצות] ת"ת דחסדים,

לתפארת דז"א

יהוה

לג' כלי תפארת דז"א

יוד הא ואו הא

ייה יהו יהוה

ייהוה

גם יכוין בו' דוהנורא להמשיך אור גדול מיסוד דאבא הארוך [שבדעת דז"א, להאיר]

בתפארת דז"א [צ"ל לתפארת דז"א], כדי לבנות פרצוף דנוק' (באל עליון)

א. א"ה צריך לכוין להמשיך לשליש עליון תפארת דז"א דוקא שהוא בכלי הפנימי דז"א והוא שם מ"ה.

ב. א"ה בס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דיסוד דז"א עם פ"ת דת"ת דז"א לחברו עם פרק אמצעי דיסוד דאימא ועי"ז נעשה ת"ת דז"א כלולה מג"פ.

ג. א"ה בס"ה כ"כ להעלות ב"פ תתאין דיסוד דז"א לחברו עם פ"ת דיסוד דאימא ועי"ז נעשה יסוד דז"א כלול מג"פ.

1. עי' באתי לגני ח"א דף פ"ג סע"ב, ב"ש תחתונים דת"ת מגולים (בלי מחיצה).

[ס.ד.]

גומל

להמשיך פרקין אמצעים דאבא ל(כ) חב"ד דז"א ולדחות הפ"ת לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהא יוד יהא
אלף יהא יוד יהא
אֱהִיָּה

לג' כלי דעת דז"א
יוד ה' ו' ה' ה'
יוד ה' ו' א' ה'
יוד ה' ה' ו' ה' ה'

לג' כלי חכמה דז"א
יוד ה' ו' א' ה'
י' ה' יהו יהוה
יוד הא ו' א' ה' א'

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

[ולדחות הנה"י לחג"ת]

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

לג' כלי גבורה דז"א
י' ה'
אלף, אלף למד, אלף למד ה',
אלף למד ה' יוד, אלף למד ה' יוד מם
יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ו' א' ה'
י' ה' יהו יהוה
יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

יכוין לדחות מוחין דקטנות [כל ה 60], לב' שלישים התחתונים דתפארת דז"א
בינה (20) חכמה (20)
אלף למד ה' יוד מם אלף למד ה' יוד מם

דעת דגבורות (20) דעת דחסדים
אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם

לב' שלישי ת"ת דז"א
י' ה' יהו יהוה
יְהוָה

חסדים

[ס.ד.:

להמשיך ב' חסדים דנצח והוד דאימא לנצח והוד דז"א¹

יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי הוד דז"א

לג' כלי נצח דז"א

אֲדָנִי

יְהוָה

א צבאו צבאות
אות

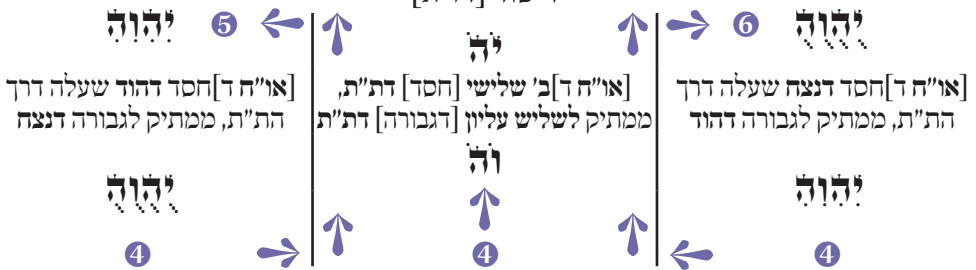
צ צב צבא
צבא

1. קשה לפי השד"ח (פא"ה דף ש' ע"א), שהרי כל מוח נכנס וחסדו עימו, היה צריך להיות בהגדול-הגיבור-והנורא. עי' הגהה בתיבת הגדול, בהמשכת חסד דחסד.

להמיתוק לפי סדר הגבורות להמתיק ג' גבורות פחות שליש דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שליש דתנ"ה שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי ענדי שלא ייחלשו, ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחוג ג' [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

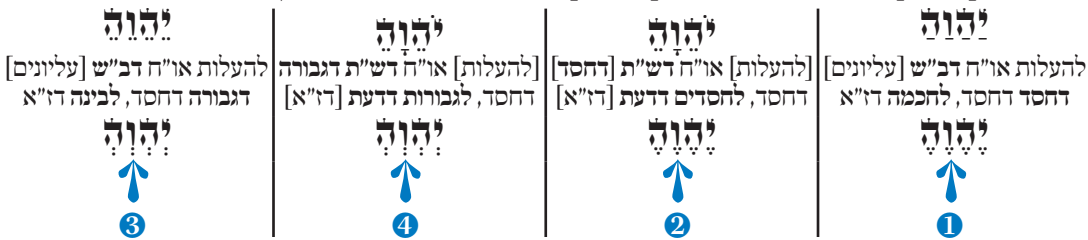
אור"ח דב"ש ת"ת ונ"ה עולים ביחד דרך קו אמצע, ואח"כ מתפצלים

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' דתנ"ה, מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבחזה דז"א.

[או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא.] ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים לאוצ"ח דף מ"ה ע"א אות ד' [או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת. ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'. [עי' ציור בעמוד שכא].

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעין יבחר.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א [בנד"מ דף נ"א] אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [הענ"ה מביא את דרושי הצלם, אין כאן בקיעת יסוד דאימא, ובהמשך מביא שעה"פ פ' שמות, יש כאן בקיעת יסוד דאימא. הענ"ה מסכם שהם שני דרושים חלוקים, ולא מכריע. ויש לציין שגם בסידור היר"א שלא הביא בקיעת לבוש יסוד דאימא, אין הוכחה שהרי לא הביא שום בקיעת לבוש בכלל. וכן, אם לא היתה בקיעת לבוש יסוד דאימא, בהמשך היה צריך לציין שעלית האו"ח של החג"ת לחב"ד בהארה, דרך מחיצת יסוד דאימא, וגם זה לא כתוב, כך שקשה מאוד להכריע מסיודור היר"א. עי' שער"ח ח"ב ש' רס"ב, רס"ג, בקיעת יסוד דאימא, להכפיל חסדי החג"ת, עלות לכחב"ד. וכן סידור הרב קווינקא. [עיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ה [יחד עם או"ה דאו"ח] [ס.ט].
דחסדים דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם לנצח דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ' צ'ב צ'בא

צ'בא

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דנצח,
לחכמה דנוק'

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י' יה יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק'²

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ה [יחד עם או"ה דאו"ח]
דחסדים דהוד הנז' שעלו ליסוד דתבונה,
להורידם להוד דז"א

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדנ"י

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח¹] דאו"ח דחסד דהוד,
לבינה דנוק'

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

לתקן דעת דיעקב לפני פרק עליון דיסוד דז"א.
ולהמשיך חשבון הכ"ל משם ע"ב דיסוד דאבא.
ולהמשיך ג"כ ה"ח מיסוד הנז', לדעת דיעקב
(נשאר טו"ב ביסוד דאבא)

יוד הי ויו הי

ה' חסדים

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דיעקב

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק), ה"ג שהם
ה' הויו"ת, לדעת דרחל, העומד מאחור כנגד פ"א
דיסוד דז"א. ויכוין להוציא ולתקן ה' ספ"י העל"י
לפר' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, מכח ריבוי קיבוץ
הה"ג הנז' (ברכת הבית ברובה). ועוד ד' ספ"י אחרות
משאר חלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, ועם
המל' שבו נשלם ליי"ס דמ"ה וב"ן דפר' דעת דרחל

ך

נקודה שורשית

ה"ג (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי"ת דז"א, וגם הו"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מוצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ. 1. עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנו"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א. עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז). ב. עיין ע"ח שער ל"ה פ"ה.

סידור תפלה להרש"ש

(א) להעלות אור החוזר חסדים הנו' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שצמוך
 (ב) יסוד דאימא שצחזה דז"א (ג) (או"פ שלהם לחוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג
 היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנו' דחג"ת
 ונכפלים ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחסון לחסדים דדעת
 וב"ש העליונים דגבו' לבינה ושליש תחסון לגבורה דדעת וב"ש העליונים דאו"מ
 דת"ת לכתר דז"א שצת"ת דיסוד"ת ושליש או"מ דחסד הנו' דת"ת להעלות ע"ג
 כתר דנוק' דרך החזה.

להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דגבו' דחסד לגבו' דדעת	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דחסד לחסדים דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יהוה

או"מ דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דיסוד"ת

יהוה

להמשיך הת"ת דיסוד"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יוד הי ויו הי	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
 יוד הי ויו הי

יוד יוד הי יוד הי ויו הי ויו הי

(ד) לחלק את השליש דאו"מ דחסד הנו' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד ת
 ולהמשיך עתה חלק א' מד"ת לכתר דנוק'.

רביע א' יהוה ג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו הי ויו הי

יה יהו יהוה

(ה) עיין צט' כ"ה צד"ג ובדרוש ו': (ב) א"ה יש סי' שכתוב יסוד דאי'
 ויש סידורים שכתוב יסוד דיסוד"ת והמעין יבחר :
 (ג) א"ה כ"כ בקלת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צט'
 עלי נהר דט"ז ע"א ב"א ח"א מ"ש ע"ז וע"ש : (ד) עיין במבוא ש"ח ח"א דרוש ו':

להמשי' כללות ה"ח דרשה התחתן ל"סוד ז"א ולהוציא קב"ש ה"ת ונ"ה חסד'י לחסד'י ז"א מ"סוד ד"א' וס' מתדב'ה אור'ס ונכפלת הארת' להמשי' ל"סוד ז"א ולהמשי' מהדעת' את ה"ג ל"סוד ז"א מתת'א לשל'א

כללות ה"ח ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ה"ג מתת'א לשל'א ל"סוד
יהוה יהוה יהוה

ג"ה פחות של"ס ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ג' כלי יסוד ז"א
ישין ישין דלת ישין דלת יו"ד

להמשי' ה"ג גב"ו פחות של"ס
 דג"ז שכת"ב ל"סוד ג' חסד'י
 פחות של"ס שכת"ב ל"סוד "

להשל'ו בכל אור' הקו'ר חסד'י
 דב"ש דלת' ונ"ה מן ת"ב ל"סוד
 דרך ק"ו המשי' להמשי' גב"ו

הג' ד ממתי' להסד' גב"ו
 באור' יסד'

כל'ה ממתי' לגב"ו גב"ו
 באור' יסד'

דלת' ונכ"אפ"ס מת'ת יתפ"לו דרך כ' הקו"ס להמשי'
 חת' הנה' גב"ו שכת"ב ל"סוד "
 נלח' חסד' וממתי' להג'ו
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

נלח' חסד' וממתי' להג'ו
 גב"ו כ"אנ"ה
יהוה יהוה יהוה

ב"ש ה"ת ממתי' להג'ו
 כ"ש ת"ת גב"ו באור' יסד'
יהוה יהוה יהוה

להשל' אור' הקו'ר חסד'י הנו' מ"סוד ז"א לחסד'י העליו' חג"ת חסד'

בתוך יסוד ד' שפ"ת שכת"ב ז"א וע"כ מתרבה אור' חסד'י הנו' חג"ת ונכפלים
 ג"ס הם ולהשל'ו הכפ"ל דב"ש עליו' חסד' להסד'י דרשת' וכן ב' ש"ב גב"ו לכו' ונ"ה גב"ו דרשת' ונ"ה ש"ל"ס
 דל"ח דלת' לכת"ר ז"א שכת"ב ד' שפ"ת שכת"ב הנה' חסד'י ד' שפ"ת שכת"ב מלנב"י שכת"ב ד' מ"ו דלת' ז"א וש"ל"ס אור' חסד'
 הנו' דלת' להשל'ונו ע"ג כתר ד"נ"ך שהו"א פ"ס הנה' חסד'י הנו' המגיש' לכבוד' חסד'י ב"ש עליו' דלת' ז"א "

כתרים דבינה
אהיה אהיה יהוה יהוה

כתרים דא"ג
אהיה אהיה יהוה יהוה

כתרים דחכמה
אהיה אהיה יהוה יהוה

להמשי' ולהשל'ם התפשטו' חלק' העליו' הנו'
 ד' שפ"ת ע"ש עכ"מו שכת"ב ד' מ"ו לכת"ר יס'
 דסכ"ו ככת"ר דב"י דפ"י דפ"י דמ"ה וכן ל"ח "
 של"ס אור' חסד' דת"ת להשפ"ת
 ע"ג כתר דנו"ך ותלח"קו' לל' חלק'ס
 ולהמשי' שכת"ב חלק' ח' אור' חלק'ס
 הנו' לכת"ר לל"ח "

ג' כלי ככת"ר ז"א
אהיה אהיה יהוה יהוה

פ"ס הנה' חסד'י ד' שפ"ת
 המגיש' כבוד' חסד'י ב"ש עליו'ס
 דלת' ז"א "

יהוה יהוה יהוה

ב"ש דאור' חסד' דלת' לכת"ר ז"א שכת"ב ל' שפ"ת
יהוה יהוה יהוה

אור' דב"ש חסד' דחסד' עליו'
 שכת"ב לחכת"ב ז"א
 אור' דב"ש תחתיו' חג"ג עול'ס לנשת'
 עולה לבינה ז"א "

ובהעלות הג"ה פחות של"ס לת"ת מתגל'ס חג"ת ונכפ"ל אור'ס ועול'ס לכת"ב באר"פ ז'ה

להמתיק ג' גבו' פחות שליט לחג"ת שבתנ"ה דיסוד בשלשה חסדים פחות שליט שבתנ"ה דיסוד.

חסד דהוד
יהוה
 ממתיק לגבורה לחסד
 באור ישר
יהוה

ב"ש לחסד תפארת
וה
 ממתיק לב"ש לגבורה דת"ת
 באור ישר
וה

חסד דנלח
יהוה
 ממתיק לגבורה
 באור ישר
יהוה

להעלות כפל אור חוזר לחסדים דב' שלישי תפארת ונ"ה מן תנ"ה דיסוד מחוברים יחד לך קו אמע"י, ולהמתיק השליש העליון לגבורה תפארת ונ"ה גבו' שבתנ"ה דיסוד.

יהוה
 חסד דהוד עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דנלח באור חוזר
יהוה

יה
 ב"ש לחסד דת"ת ממתיק
 לשליש עליון לגבורה דת"ת
 באור חוזר
וה

יהוה
 חסד דנלח עולה לך
 הת"ת וממתיק לגבורה
 דהוד באור חוזר
יהוה

להעלות אור החוזר לחסדים הנז' מיסוד דז"א לחסדים העליונים לחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבתנ"ה דז"א (או"פ שלהם לתוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' לחג"ת ונכפלים. (2)

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים לחסד לחכמה ושליש תחתון לחסדים דלעת וב"ש העליונים גבו' לבינה ושליש תחתון לגבורה דלעת וב"ש העליונים דאו"ח תפארת לכתר דז"א שבתפארת דיסוד"ת ושליש או"ח לחסד הנז' תפארת להעלות ע"ג כתר דנוק' לך החזה.

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לגבורה
 לבינה דז"א
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לגבורה
 לגבורות דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דש"ת
 לחסד לחסד
 לחסדים דלעת
יהוה

יהוה
 להעלות או"ח דב"ש
 עליונים לחסד לחסד
 לחכמה דז"א
יהוה

(1) עי' שער הפסוקים שמות כב ע"ג ועי"ע עלי נהר

(2) והכפלה זו היא לב' סיבות:

א': שיהיה בחינת חסדים דלעת בכל חלקי ז"א גם במוחין להגדילו

ב': כדי לנלות כחב"ד דז"א הסתומים בנה"י תבונה (ע"ח שער כ"ה פ"ג)

בויעבור דוקא, ועי"ש בכוונות בדברי הרב. ומ"ש בקיעת היסוד דאימא ע"י הכאת קוצא דשערי בסוד תש"ר עי"ש, לא תברא, דהתם בסוד המעשה בסוד החיצוניות*, והכא בסוד הפנימיות. שו"ר אחר החיפוש בדברי הרב בשער הפסוקים פרשת שמות [דף כ"ב ע"ג] שכתב וז"ל, והנה נודע כי בירידת החסדים המגולים בלי מחיצות כלי היסוד דאימא הם יורדין במרוצה גדולה ונופלים עד היסוד דז"א ומכח נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בוקעים כלי היסוד דאימא בהכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המכוסים הם מתגלים עתה, נמצא כי כל החסדים הם אורות מגולים עכ"ל. הרי לך בהדיא שכתב שע"י עליית או"ה דחסדים נבקע היסוד דאימא. אך המעיין בדרושי חזרת העמידה ובע"ח פרק ג' משער האונאה יראה דפליג בזה, ומשום הכי השמיטוהו בקצר ודו"ק בזה.

גם מ"ש בסידור הארוך ומסיום נה"י החדשים מאירים ג' מ"ב דעס"מ בכתר רחל שהוא רבוע אדני", עיין בזה בפ"א ובפ"ה מדרושי הצלם ובשער הפסוקים פרשת חוקת. אך כתוב בפרק א' מדרושי הצלם דהג' מ"ב הנזכרים הם בדעת עליון דז"א, ולא בנה"י החדשים שהוא סוד הכתר דז"א. ואחד מן החברים תירץ לזה דהתם בדרוש א' מדבר בכללות הצלם כולו, של"מ דצלם קרי ליה בחינת חו"ב, ופ"ס דז"א חב"ד חג"ת נה"י דז"א קרי ליה דעת תחתון, ממילא דעת עליון דקאמר התם היינו כתר דז"א שתחת הל"מ המקיף על ט"ס דז"א. והנה עדיין קשה ממ"ש הרב שם וזה הדעת העליון והו הנרמז בו' רואלהי יעקב, והתם מדבר על הדעת העליון הפרטי דז"א. ואולי

גם מ"ש בהגדול הגבור והנורא להעלות ב"פ תתאין דנה"י לחברם עם פ"ת דנה"י דאימא, אעפ"י שהיסוד אינו מגיע אלא עד החזה ואין ליסוד דז"א מצד אימא שום אחיזה בסוד יוסף יתום מצד אמו, נ"ל הוא בסוד הארת הלבוש הנמשכת ממנו כנוצר בשער הארות זו"ן פ"ח, ולפ"ז גם עטרת היסוד נק' פרק אמצעי דיסוד דאימא בערך הלבוש הנו' שהוא נק' פרק תחתון. גם מ"ש בסידור כאל עליון יו"ד פעמים ה"א וה"א פעמים וא"ו, ובכוונות כתוב בדברי הרב וא"ו פעמים ה"א, עיין מ"ש בזה הרב אביגדור בכ"י דף ג' [בגד"מ דף א' ע"ב] שט"ס נפל בכוונות [בספר הכוונות] וסמך ש"ש ז"ל על מ"ש בעין חיים שער רחל ולאה פרק ב' ועי"ש, (צ"ע עיין להתו"ח דף צ"ו ע"ב).

גם מ"ש בסידור הארוך להמשיך הארה מב"פ אמצעים וכו' לתקן כלי כתר דיעקב ולהמשיך ד' מוחין וכו' ונעשים ד' מוחין בתוך כלי כתר וכו'. שורש כוונה זו היא בשער יעקב ולאה פרק ג', ומה שהשמיטו כוונה זו בקצר הוא משום דכוונה זו היא ממוחין דאבא שכבר נכנסו בתוך ז"א כנוצר שם בדברי הרב ועתה לא נכנסו כי אם פ"ת שלהם בחב"ד דז"א. וראיתי בנוסח א' שכתוב שם וז"ל, פרקין אמצעיים דמוחין דחו"ב דאימא שבתוך חו"ג דז"א וכו'. וגם זה ליתא, דאינו אלא ממוחין דאבא כנוצר שם, ולכן העדר כוונה זו טוב ממציאותה.

מ"ש בסידור הארוך בקונה הכל להעלות או"ה דחסדים מיסוד דז"א לתוך יסוד דאימא או"פ ואו"מ ועי"כ נבקע היסוד דאימא וכו', בקיעה זו מה זו עושה, שלא נזכרה בדברי הרב. ועיין בדרוש ג' מדרושי הצלם כי אינו נבקע היסוד אלא

היינו בכל קו בפני עצמו שתחילה נכנסין מוחין דאימא בכל הקו ואח"כ נכנסין מוחין דאבא כמ"ש בסידור הקצר, אבל א"צ להמתין עד שיגמרו מוחין דאימא ליכנס בכל הג' קוין ואח"כ מוחין דאבא (מכת"י).

צג. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר ולה"ה.

מטעם זה השמיטו כוונה זו מהקצר ולא כתבו כי אם במלת למען שמו ולהמשיך סיום נה"י החדשים דישסו"ת לתוך כתר שלה והם הם הדברים שכתבם הרב סוף דרוש ה' מדרושי הצלם, אף שבארוך כתב גם כוונה זו שלכאורה ית'ר נפיש' דהיינו הק כוונה שכתבה למעלה.

גם כתוב בסידורים להעלות או"ח רב"ש עליונים דת"ת לב"ש ת"ת דישסו"ת. והנה לכאורה אין נראה כן מסוף פ"ג מדרושי הצלם וז"ל, רב"ש הת"ת התחתונים נכפלו ונעשו ד' שלישים והב' עליונים מהם הספיקו במקומם וב' תחתונים שלישי א' לכתר דרחל ושליש א' עלה עד שלישי א' המכוסה שנכפל גם הוא ונצטרף גם הוא עמו ועלו בכתר דז"א עכ"ד. דמבואר דכתר דז"א לקח מאו"ח דשליש עליון ותחתון, וכתר דרחל משליש תחתון הנשאר, ונשאר לז"א שלישי האמצעי או"י ואו"ח שבו וגם או"י דשליש המכוסה, ועיין בפרק ב' משער הירח ועיין בספר דברי שלום הנד"מ בדף ט' ע"ג [בנד"מ דף ט' ע"א שאלה ע"ה] שכתב בהדיא כן. שו"ר מ"ש הרב בדרושי השבועות שכתב בסתם שב"ש המגולים נכפלו וחציו עולה למעלה* לכתר דז"א וחציו לכתר דנוק', והבין ש"ש ז"ל דברים אלו במ"ש בסידור ודלא כדמשמע מפרק ג' הנו"ל. אך זו היא שקשה, כי ש"ש ז"ל עצמו בכוונת השבועות כתב בדרך אחר כי אור החזור דש"ת ושליש עליון דת"ת עולה לכתר דז"א ואו"ח דשליש אמצעי היא לכתר דנוק', ולא ידעתי איך יתפרנס לשון הרב לפי זה. ולא עוד אלא שדבריו סתראי נינהו, ומהתימה על הרב דברי שלום שלא הרגיש בדברי הרמ"ז ש"ש ז"ל במ"ש בסידורו בב' המקומות הנזכרים. ולמעשה הכוונה נלע"ד שיכוין בסתם ב"ש לכתר דז"א ושליש א' לכתר דנוק'.

גם במקיפי ל"מ בסידור הארוך כתוב להמשיך

צ' רל' וצ' דמ' תוך צ' רצ', דהיינו נה"י דתב"ד תוך נה"י דחג"ת ונה"י דחג"ת תוך נה"י דנה"י. והבנת דבריו הוא דמבואר בשער פרקי הצלם כי יש לצ' דצלם צ' ול' ומ', ובתוכם צ' דצלם, ויש בו צלם שלם מלובש תוך הצ' דצלם וצלם דמ' תוך הל' דצלם. נמצא שג' צדיקי"ן זה תוך זה והג' למדי"ן זה"ז והג' ממי"ן זה"ו. והצלם הפנימי נקרא מ' דצלם הכלול מצלם שלם, והאמצעי נקרא ל' שגם הוא כלול מצלם שלם, והחיצוני נקרא צ' שגם הוא כלול מצלם שלם. וכחול שנכנס צ' דצלם ר"ל צ' דצ' ול' ומ', ועד מלת קונה הכל נכנס צ' דצ', ובקונה הכל שנכנס הל"מ דצלם, וכנו' בספר נהר שלום דף מ"ה ע"א [בנד"מ דף כ"ח ע"א], הוא שנכנסים צ' רל' וצ' דמ' לתוך צ' דצ', ובליל שב"ק יום שב"ק נכנסים ל"מ הכוללים, דהיינו ל"מ דצ' ול' ומ', דהיינו בליל שב"ק הג' למדי"ן, וביום שב"ק הג' ממי"ן, ול"מ הנכנסים בקונה הכל דתפלת החול אינם דאורך שהם ע"ג רישא דז"א רק הם דעובי, ול"מ דאבא הנכנסים בברכת כהנים הם דכ"ד שעות כנוצר בנהר שלום דף הנו"ל עי"ש. אך בסידור הקצר לא נזכר מזה כלל רק להמשיך ל"מ דישסו"ת מקיפים ע"ג רישא דז"א. והנראה שהבין שנה"י דישסו"ת הנמשכים בחול גם הם כלולים מצלם שלם זה למעלה מזה הצ' למטה בנה"י שלו ועליו חג"ת ל' וחב"ד מ', ובקונה הכל חג"ת וחב"ד דישסו"ת דנה"י שלהם ע"ג ראש ז"א.

גם מ"ש בסידור הארוך לחזור ולהוריד הכפל או"ח דחסדים דנה"י שעלו ליסודות וכו' להורידם למקומם לנה"י דז"א וכו', גם בקצר כתוב כלשון הזה אלא שכתוב שם כלי הת"ת ונו"ה. לענ"ד נראה שניהם אינם צודקים, לא הת"ת ולא היסוד, דלא עלה מן היסוד אלא או"ח דנ"ה וב"ש ת"ת שירדו בתחלה והם הם שעלו צ', דהיסוד

ט"ז ע"ג

תחתונה

ומחברם בדעת דנוק', הוא שם"ל שהיסוד דאבא הנזכר בדברי הרב הם החסדים הממתקים את הגבורות שהיו קודם החילוף ביסוד דאבא וכו' עי"ש.

נב. כ"ש בסידור באהבה בענין המשכת המוחין מלובשים בצלמים דה"פ כינה דו"ן דא"ק וכו', עיין בהלבשת פרצופי האצילות על ה"פ זו"ן דא"ק בהקדמת רחובות הנהר דף ק' [בנדר"מ דף ד' ע"ב] ומשם ואילך ותבין היטב. אך את זה לבד זה הכתוב בסידור אשר לא כתוב בהקדמה הנז' והוא מבואר בהקדמה ובפרט בדף ק"א ע"כ [בנדר"מ דף ה' ע"א] בד"ה ואעפ"י וכו' שהבירורים אינם עולים לע"ב ס"ג דא"ק רק לזו"ן דא"ק, ומ"ש בדברי הרב שעולים לע"ב ס"ג היינו משום דחו"ב דזו"ן נתקנו מזו"ן דחו"ב ועי"ש. אבל בסידור מבואר שהבירורים עלו עד למעלה וחזרין ומוציאין המ"ה וב"ן מהמצח והעין דא"ק וחוזרים להמשיכם בתחלה לכת"ב דזו"ן דא"ק כיון דהמוחין הם נמשכין דרך עי"ו וא"א ואו"א וישסו"ת דרך בינות שלהם לבינה דבינה דזו"ן ולוקחים הצלמים מפרצופים הנזכרים, א"כ צריך לזווג הזו"ן דא"ק ולהמשיך המוחין הנזכרים מלובשים בצלם כתר דבינה דזו"ן דא"ק ומשם נמשכים לא"א ומשם חוזרים ונמשכים לחכמה דבינה דזו"ן דא"ק ואח"כ חוזרים לאו"א עילאין שעומדים מלבישים לחכמה דזו"ן דא"ק הנז' וחוזרים וממשיכים אותם לבינה דבינה דזו"ן דא"ק* ואח"כ לישסו"ת כנו' שם י"ו ע"א באורך וכרוחב.

גם מ"ש שם ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת וכו'. צ"ע דהרי בשער המוחין

אין לו חסד פרטי בפני עצמו אלא נק' כל שכולל את כולם כנודע, וגם הב"ש ת"ת שעלו הם עצמם ב"ש אור חוזר המגולים שירדו אל היסוד ועתה חוזרים למקומם ונתגלה גם ש"ע דת"ת* ונתחלקו לכתר דזו"ן, שאו"י של ב"ש ת"ת ונו"ה כבר נמשכו לת"ת ונו"ה דז"א קודם מה שירדו ביסוד כמבואר בתיבת והנורא ובגומל חסדים טובים. ובוה עולה מן הישוב מה שנמצא כתוב בדברי הרב פעם אומר שחסדים של ב"ש ת"ת ונו"ה יורדים במרוצה אל היסוד ואינם מתפשטים אל הה' קצות, ופ"א שבתחלה מתפשטים בה"ק חג"ת נ"ה ואח"כ כללותם הארתם מתפשט ביסוד, ולפי האמור א"ש, דבאו"י מתפשטים בתחלה בחג"ת נ"ה ואח"כ כללותם ביסוד, ואו"ח שלהם יורדים הב"ש תחתונים דת"ת ונו"ה אל היסוד במרוצה ואח"כ חוזרים למעלה, וב"ש הת"ת מתחלקים אל כתרים דזו"ן כנזכר, ודנו"ה חוזרים ומורידים אותם למקומם בנו"ה דז"א, ומשם להמשיכם לחו"ב דנוק' ולחסד נצח וגבורה והוד של הנוק', וזה מה שצריך לכיון.

גם עיין בדברי שלום דף י"ב ע"ד [בנדר"מ דף י' ע"ד שאלה פ"ב] שהקשה על הרמ"ז שר שלום ז"ל דאיך כתב בקונה הכל ובברכה רביעית דברכת המזון דבש"ת דחסד המגולה הוא ו"ה דהוי"ה, דלפי מ"ש בשער האונאה עכ"פ ב"ש התחתונים הם לוקחים י"ח או י"ו ממספר ההוי"ה והם הו"ה דהוי"ה עי"ש.

גם עיין שם [בדב"ש] בדף י"ט ע"ב [בנדר"מ דף ס"ה ע"ב] שכתב שמה שלא סידר בסידור הרמ"ז ש"ש ז"ל מ"ש הרב בפרק א' משער תיקון הנוקבא שהיסוד דאבא מאיר בה"ג שביסוד דז"א

במרוצה וכו' חוזרים תכף לעלות בסוד או"ח] השמ"ש נ"ב, לבד אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנזכר לקמן וכו' עכ"ל עי"ש. וכפי זה דברי הרב המחבר הרנ"ה ז"ל צריכין תלמוד (מכת"י). [א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין אש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז' באורך].

היכר ה היכל דא שער ט' שער כזה שער דרושי הצלם דרוש ג'

עליו של ח"מ שבו"א לכד שהוא שליט מדה ילקן אינה לרבי
 שנה שלימה בכניסתה וספק היא נכנסה וזה נקרא יום אחד
 והנה כבר פחה הסחול להפלות אור ברפת ז"ל וכוון שכבר
 דעה הו"א נפגלה בו אור
גל"ח כי ז"ע מה הוא בחי' הפסרה י"ו ויש בו דעה נוסף
 דללם אשר תוך פטרה מעט על שהיה מתחלם ולכן
 ז. וזלי הוא כמל' או יסוד נקרא פחה פשט בסוד
 של הללם שגשגה מחתה כללות הפעוטות מתוך מקח כי הם
 כאור ולא עיקר אורות ולכן נקראו פעוטות מבן ו' שנה
 הוא דעה מעט : יום אחד שהוא החלום שנה
 כז' ואילך . ואמנם סנה ארז"ל

מקחו מקח במתפלגין לכד בטעם הוא כי עדין לא נכנס
 רק בחי' וק' של הללם וכו"ק נקרא מתפלגין ימין שם
 מתפלגין ומהשכים מרחמים לדון ודון לרחמים משא"כ צב'
 מתוך ראשונים פלגן של הללם . ואח"כ בשנה ו' סלם ויום
 ח' נכנס בחמת הללם שנתוך כ"פ דגלה תבונה בחכמה דז"ל
 ופרק חלמי יורד דגלה תבונה יורד למטה בחסד דז"ל ופי"ה דגלה
 תבונה יורד בגלה ז"ל ובר נקלם ק' ימין טל . ובשנה ח'
 יום א' נכנס בינה ללם אשר בתוך פ"פ של סוד דתבונה
 כבינה דז"ל ופרק חלמי דסוד תבונה יורד בגבורה דז"ל
 ופי"ה דסוד תבונה יורד בסוד דז"ל ואז נקלם ק' שמאל סלו .
 ובשנה ט' יום א' נכנס דעה דללם אשר בתוך סוד דתבונה
 וכנסם בדעה דז"ל ופסרת דז"ל תבונה נכנס בת"ס דז"ל
 בשלם ראשון פד החזה שלו ובר נקלמו כל כג' קין דז"ל
 ימין שמאל וחלום . וכבר ידעת כי יסוד פלגו דתבונה הוא
 למעלה בין ראשי פרקין עליונים דניה שלם ויסר למעלה
 מעט ולק נכנס פחה אחד סלם ובר פחה הוא בן פ' שנים
 יום א' כי יום אחד הוא כנגד פסרה דתבונה כג"ל ובר הוא
 פחה שלם ככל המוחין סלם במקומה האמיתי כל בחי' במקום
 כראוי לה פ"ד כג"ל ושלם בדעה שלו אשר שם ה"ם כטרע
 וזה הוא ראו פחה לביאה כי סוד הזווגים סלם להמקח
 גבורים האשה בחסדי הזכר וכבר יש לו חסדים בדעמו
 להמקח משם פ"ה זוג להסם בסוד היסוד דוקבא אשר
 שם ה"ב ולכן נקרא הזוג דעה בתוך יודע האדם אם
 אשמו ח"ס האכזר צמ' קמן מנן פ' שנים ויום אחד לביאה
 ביאה משא"כ פד פחה ככלל נקלמו בחי' המוחין של ללם
 במקומן גם לא (י) הדעה שלו ולכן עדין הוא קמן גשור ואם
 ראו לביאה גם נחוספו פחה בחי' אחרת . והוא כי פנה
 נחל' כי ח"ה אשר ברפת כבר נתקשפו למעלה כה"ם של
 הללם פלגו קודם ששכנס להיות מוחין פנימים אל חז"ל והם
 בת"ס ר"ב שלו של הללם . והנה נחבאר ג"כ בדרוש הקודם
 כי החסדים ביותן סחומים ביסוד תבונה אינם מתפשטין עד
 שיתגלו וילאו מפי הפסרה הכוח (ב) ח"כ נמלא כי בו' שנים
 כראשונים ביותן נכנסין הפרקין של גכ"י דתבונה כז"ל גם
 כחסדים

דחבונה וק' חלמי שהוא דח"י מחלם כב' פרקין של יסוד
 דחבונה שם ב"פ לכד יסוד ופסרה וסס שומדן סחומין (ח)
 כל הק' חלמי של הפרטק
 דללם . * ונבאר פניו חלמי
 סכ"פ של תבונה כי הנה
 חלומות לכד הוא אשר בו
 מחלם הללם והמוחין הא"ל כי
 ח"פ אינו נשאר כחן כי אין
 כח כז"ל לקבלו והנה הוא

מסתלק משם ומתקדן בחלו ראשון (ג) של הסבונה וסס נשאר
 נמלא כי סכ"י של תבונה בלתי חיותם וחלום חלומותם משם
 הם היורדן סוף ז"ל הם נפלתם ח"ס ארם כי ימות כחלם
 ודז"ל אין ספירה המקיימת ט' והוא ז"ל האקרא ספירה אינה
 המקיימת אלא פ"ה פ"ה שהיא סבונה שממיתה פלמה מתם
 חלומותיה שבה הנשאר בלתי ח"פ שם חיותם והו' לטורק
 וזל לתו לו מוחין שסס קיומו ואמנם הללם סה המתלבג כנה"י
 דתבונה היה לסס פחה חיותם ופנימותן יאחר (ד) שנסחלק
 פנימותם ספיקר שלהם נשארן כחמים בפח הולדת הללם
 כמבואר על פסוק ודחיסן על סאכנים וחל"כ חזרים להחיות
 פ"ה הללם הנפסק להם חיות ופנימותה כשאלה כי הלא אינו
 רק פנימות לטורק ז"ל פלגו (ה) (א) גם נקרא בלשון מיהה על
 שזרדת המקיימה להסלבג כז"ל דהנפת ומה חלק מלרים
 סכורדוהו מגדולתו ולפי (ו) שמתלבגה בזכר נקרא בינה
 פלמא לדטרוה כטרע וזהו שממית פלמו ולא אחר שממית
 פלמה לשן נקבה . והנה **אחר** שחלם הללם סה כנה"י
 דתבונה כג"ל מתחילין להכנס תוך ז"ל פלמו שהוא כבינה
 ספרטק כג"ל האקרא וק' (ז) כג"ל (ח) ומתחילין להכנס אחר
 כ' שנים שסס ומן סניקה כי אז נקלמו (ט) סו"ק שהוא פרטק
 כג"ל . והנה בשנה ג' נכנס פרק החסון דגלה תבונה ובחוס
 ספירה גלה של הללם ונכנס תוך ספירה חכמה דז"ל בבחי'
 פרטק וק' כג"ל ועדין פ"פ דסוד תבונה נשאר נמשלה כארם
 סכופק רגלו למעלה חלו ובשנה ד' נכנס סוד דללם אשר
 תוך פ"פ דסוד תבונה ונכנס כבינה דז"ל ובשנה ט' נכנס חסד
 דללם אשר בתוך חלמי דגלה תבונה בחכמה דז"ל ופי"ה
 דגלה תבונה אשר בגבורה גלה דללם יורד למטה בחסד דז"ל
 ובשנה ו' נכנס גבורה דללם שנתוך פרק חלמי דסוד דתבונה
 כבינה ז"ל ופרק החסון דסוד תבונה אשר בגבורה סוד דללם
 יורד למטה בגבורה דז"ל ובשנה ז' או בינה א' של סכנה חקף
 נכנס פסרה יסוד תבונה תוך דעה דז"ל כטרע כי פסרת
 יסוד דתבונה הוא ברפת דז"ל כטרע כי פסרת יסוד טוקבא
 מנשבי אחיה אלוה שהיה למעלה בין ג' פרקין חלמיים דניה
 דתבונה ויסר פליון מעט ולכן נכנס אחריהן ולא בין ג'
 פרקין סחומים כי קו חלמי קלר כטרע . והנה פסרה ז' אינה
 ספירה שלימה כי אחר גדלות דז"ל לגמרי חסיה מקיימה כשלים

דגרות וביאורים (ה) יסוד : (ב) שער כ"ט פ"ח : (ג) ח"ל וק' נכנסר ל"ט פ"ב כי דעלו באורות כה"ם . (ולפי"ה אינו ק' דסס חלמי כשלים חסון
 והסוד דח"ס של וז"ל כג"ל חסון והוא כ"י לחסון כסחומין נכנס סלרים כה"ם סס לחסם . ששן ששון : (ד) ז"ל שאלה סחוקה .
 ששן ששון : (כ) ח"ל וסס דלל נקרא ספירה אלה כה"רן פלגול נקלמו אצל כה"ם ס"פ . וז"ל ששון ז"ל סכופק פחה סוד לחלמיים
 ארזי חסון אצל כה"רן ח"ל נקראים חסיה ימין וחימה פסדונג קודמא ובר' : (י) שער כ"ט פ"ד חס' ד' : (י) ספירה כה"ם סכופק ורק נקראו ימיקה והוא סחוק
 פלג וכן סחוקים סחומין ססס סכופק אשר סס סח' ולל דק חר כלל כה"ם סחוק . ששן ששון : (ת) פ"ד ח"ל שער י"א פ"ד ח"ל ופי"ה פלגים ח"ל סחוקים :
 (פ) ח"ל פ"ד ח"ל סחוקים פ"ח כ"י סחוקים : (י) סלם :

23590 ח"ח

שעה יפה

יסוד דתבונה וזה יורדים ברע אן היסוד חז"ל . וסוד כיון שכבר
 כסחוקים דח"כ הם כה"ם א"ך חזרים לנלות מן היסוד דתבונה וירדים
 ביסוד חז"ל ויסר מהם סק' כה"ם ומסוק כה"ם ולקמן בדרוש שפי
 כהן זל ונבאר פחה שאלם שאלם ס' והסוקין כי וזלי סק' סוד שכבר
 הם מתפשטים כ"ל ברתק של ונכנסם ארזו סכופק מבינו שמו כהסוד
 כחלמי לו ימ"ס . כה"ם יאלם שאין חיותם סחוקי וזינו סחוקין לכל אלו
 הקשיות סק' ובפרט למאי סק' שאם כבר כ"ז מתפשטים כל אלו
 בשנתו א"ך שלט מנה"ל דתבונה יסוד דתבונה וא"ך ירדו וזלו יסוד
 דתבונה יסוד של ז"ל . ונפי"ה נראה כה"ם ח"ל כה"ם מוחין דללם פ"ז
 זל כהן כל זמן שלם יכנסו ג"כ דגלות א"ן אורתי כחז"ל סחוקים
 נקיימתם כי נשפכים למעלה שורפים ברעם סחוקים סס חס' פלג

(א) גם מק"ל נלשון מיהה פל שזרדה פמקיימה להכנס סעיר אסון
 דמגה ומה חלק מלרים סכורדוהו מגדולתו כ"י ובספר סוקרים כהן
 ח"ל לזה סידך לזון מיהה אלה על סידר והולך מטולם לטולם אחר
 ללכן סחוקים סידר כבי"ה נשאר כהם מיהה אצל אחריו אר"ה ח"פ
 ששנתו אצל למסך כיון דחוק כל סף נשאר כה"ם פלמיטת פלמו לא נשאר
 כהם מיהה אצל סס . ויש חלוקה דשם כיון שכו' סחוקים בחי' כה"ם
 סידר לבי"ה ואחריו אר"ה כה"ם כה"ם וזלי גר"ך לחלק כה"ם ז'
 מיהה חו פ"ס : (ב) ח"ל נמלא כי סחוקים כה"ם סחוקים נכנסים
 סחוקים על נכ"י בחבונה חז"ל וכן סחוקים סחוקים סחוקים נכנסים
 נכנסים חז"ל כל א' מתקוות כ"י ח"ל לחס"ר מוכרחו ימ"ס
 סק' סחוקים חז"ל שאלם כ"י מתפשטים כהן א"ך אפרט שסס סחוקים

חסדים כגל' הממשמין בהם היו נכנסין ברא' כלא במקומו
בכל פרק ופרק זה היה עד השלמתו לוי שנים ארבעים ב' שנים
אחרונים שהם ז' ח' ט' ויום א' יורדן ג' חסדים תחומים
פחות שליש שאלו חסד הם מגולין כגל' בדרוש ואלו ירדו אלו
כל אחד במקומו האמיתי אך עמי' איטי ראוי להליד חס' לא
דרך מקרה דכ' עיקר התורה הוא אחר כניסת החסדים עלמן
שהם לגבי' חס' תחומים (ה) **צמחא**
של ת"ת דרא' פלמו (ה) **צמחא**
כי ג' חסדים פחות שליש
המגולין כגל' כל א' עתה
במקומו ואלו עקב אחר ט'
שנים ויום אחד טלן יורדן
ביסוד דרא' כי ב"ה ושלש
העליונים הם סתומים ביסוד
פסוקה כגל' * והנה
נח"ל כי היום המגולין האילן
הם החסדים הנקרא מים
ולרובן לחוד ולפלות ולסגוד
טלו וזה מה שהם ממחקין
בגטרות בעת עלייתן כגל'
בדרוש ואלו פה מקום ביארין
רק פה נאמר ונבאר אך
מגדילין את ז"ל עלמו דוגמת
המים הנכנסין בשורש האילן
ומשם יונק האילן שהוא ז"ל
הנקרא אילנות דחי ועולין
ממטה למעלה לבגדילו וכן
זה. לך דע גם כן כי (ה)
חמיר נשארין אלו השלש
חסדים פחות שליש המגולין
ביסוד ז"ל ושורש אורם החמיר
ממטה למעלה לכאור ולהגדילו.
גם דע כי כל זה הוא פתח
בעת גדלות דא אורם
בעת השגו' אל כל הסי' אירדן
ביסוד דרא' לטורח חוזה וכן
זה ואמנם עליית החסדים
האלו אינן לריבין זמן כי תפק
מח המחרטה בגדולה של
הסירוב חוזרין ועולין ברובע עד
שליש הפליון דת"ת דרא' אשר
שם עפרת יסוד הטובה ומח
הפעלים ש' עשר טורח שליש
עליון הכח עלמו ומלאו של
כ"י חסדים ושלש המכוסים
ואז בגדילו זמן וקוסף בהם
אז כי ככה ערסן
עומדים

יורדן ביסוד חוזרין ועולין
לנמרי ומחלקין משם אמנם
עיקרן נשארין שם ומשם עולה
בחי' אור חוזר שלהם למעלה
ואז אפשר שירדו תחל' ועלה
אור החסד ואח"כ ירדו הבגוד'
ונמחק. גם לזה קשה דא"כ
היו בגטרות ומחלקות דרך
חזרה ועליה וברי' בארע
בדרוש כגל' כי מקלה בגטרות
נמחקו דרך ירידה החסדים
ול"ע (ד) :

בה"ם שלו בנח"מ ג"ה וגם בגדילו כ"י חסדים ושלש עליון שהם
חסד רחמד רחמד דגטרות ושלש עליון רחמד ט"פ כמ"ט
בפי' לקמן בגדלות. וזכרה ל"ז ובעת עתה ברובע אחד
בכור אור חסד ובמחולת ספק אחד ט' שנים ויום אחד
לכן הקמן ראוי עתה לביאש וביאשו ביאש כגל' לכן עתה
התחלה חסדן הקמן למחולת אך לא חוזר גמור עד שנה י"ג
ויום א' כי אז נכלם בגדלות כמ"ט בפי' והסגן כי ל"ז נעשה
עתה ברובע א'. **אמנם גם לר"ך שיחפסמו חסדים של הדפס**
ברש"א דרא' לשיב"ה בחי' הדעת (ו) בכל מלך ז"ל וגם שיש
בגלוי כי שם בראש כל האורות סתומים ט"ך כפי' דרסבנה
והגה' דרסבנה מפסיקין בין חוהי ז"ל לעופא דרא' עלמו לכן
לר"ך בחי' חסדים מגולין בכל י"ח דרא' כ"י להבאר את האורות
סולם הסתומים זו המחלוקת במחולת נדי' דרסבנה וזה עמון
התפשטות אלו החסדים ונגדלותן והכן כלל זה. וגמלא כי
כדי לעלות אלו החסדים (ח) ג"כ ברש"א דרא' ששאל מקום
דחוק ומוקף במחולת נדי' דרסבנה לר"ך זמן מסא"כ בעליון
(ט) עד שליש עליון דת"ת דרא' כי עד שם הם בגלוי ומוקף
ברובע וכנסין באושו שלש העליון אשר שם עפרת יסוד טובה
אשר היה בנ"י שנים ויום א' ועתה לר"ך זמן רב שימלו ברש"א
דרא' לסבה כגל' וגם לר"ך לחקן מחדש הכתר דרא' כי פדיון
אינו בו לא חלוציות ולא פתימות כמ"ט בפי' * מלא עתה
כי בשנה י' יקוץ דעת ששם החסדים המגולין בדעת ז"ל עלמו
ובי"א (י) בדיבט ובי"ב בחכמה ובי"ג ויום אחד בכבוד ואלו
ששם לנמרי ואלו הוא חייב בכל המעלה שגטרות. והנה היות
לר"ך להעלות דעה ברובע ז"ל אחר אשר שם שורש החסדים
טולם הוא לסבה כגל' יתן היותן סתומים ביסוד פסוקה כמפסיק
בינם לחלל הבוף כדעת דרא' ועתה פ"י חסדים אלו ישה ארבע
בגלוי כמ"ט לקמן (א) והענין כי בעלות אלו החסדים שם
הנה יש בהם בחי' אור מקף אור פנימי ותמור כלל זה ואלו
אז"ל שלש עולה וזכרה בפתימות החוץ והדפס ומגדילין מאד
והאור מקף עולה ומקפס במחן למחולת נדי' חסדיון וזאת
מחרכה אור כחוחין מאד מאד מכיס ומחוק וגם ז"ל עלמו
מקבל הארע מהם בלי מחולת נדי' טבונה. וזכרה תנין תושלת
כ' גדול (ה) בעליות החסדים עתה מהתפשטות כא' גם טבין
(ב)

(א) ר"ל וזאת עמון התפשטות כ"י חסדים ושלש בגדלותם אחר הגדולה כמכר לקמן : (ב) להיות חוץ חוץ נתיבים אל חסד : (ג) שיון לקמן
דרא' מה שערין : (ד) שיון לקמן פ"י ד"ס ונבאר עתה טבונה ל"ז : (ה) כי ג"כ : (ו) בדרוש הקדום : (ז) ונבאר לקמן זה שורש
(ח) כסאומים : (ט) המגולין : (י) מלא טבין דעה : (יא) ר"ל חסדן גידול כגלוי בעליות :

יורדן כי ל"ע

התפשטים כבר
קדם שיכנס (ב) אך אמרין
בדרוש שקדם כי כולם מסתים
ביסוד פסוקה וברובע אחד
יורדן אל היסוד ואחר כך
שליון כלא במקומו להתפשט
שם וגם כפי זה הם מסתים
כ"י חסדים דני' של הללם
כ"ה דרסבנה ואך חוזרין
לזמן מן היסוד דרסבנה
יורדן ביסוד דרא' :

יורדן עיר

של"ע גם כזה
(ג) כי הרי
בשנה ז' כבר עלה החסד
אשר שם בגלות ובעתה הח'
גם החסד של אור א"כ למה
הענינו לר"ך ביסוד דרא'
שלאמן אחר ט' שנים ויום
א' כי כבר בארע כי שיבה
הסירוב הוא בגלוי כי אין שם
מחולת מחכמה לכן יורדן
במחולת מחליון. ואלו נאמר
שאתה הוא כך שקי הרי רק
אין עתה נשלם ירידתן לכן
מחולת שירדו עתה א"כ שורת
מח מחולת הסירוב שירדו
תפק להעלות וברי' אינן פעליות
של שלאמן רק אחר ט' שנים
ויום א' כמ"ט עתה. ואפשר
לומר כי גם כן הוא כי
כל א' בשנה של יורד וחזר
ועלה. ואכתי קשה כי הרי
ה"ג אינן יורדן ביסוד רק
אחר כלות כל החסדים לר"ך
כנזכר בדרוש שקדם ואחר
ירדה בגטרות אז עלייה
החסדים למחקן. ואפשר לומר
עם מ"ט לקמן כי אין החסדים

יגור והתחמה
גדלות וביאורים
[23590]

יפה שעה

עם כל פרק ופרק כאשר היה נכנס בשגור והענינים עלמה נשאר
למעלה ברובע ולא התפשטו כלל למטה עד גמר ט' שנים ויום אחד שכבר
כל החוץ נמרו ונכנסו אל א' במקום הראוי לו א' הענינים כולם כהם
הא"כ מהתפשטים ג' חסדי ט"ב ובי' שלישי חסד הסי' יאלו מידוד
דלא"א ובמחולת גדולה נעלו ליסוד דרא' והאחרים תפק יאלו בגטרות
הכס ענינים פתח ירדו ליסוד דרא' והם נמחקו פם החסדים קדם
שיעלו ליסוד חזר אורם ר"ל : (א) והענין כי ככה בעלות אלו החסדים
שם כהנה יש בהם בחי' אורם ואי"ת ושמור כלל זה כי מכל דברי ר"ל
מתנבא היות בתקופת ד' נתיבות עתה א"ר וא"ת ואור ישר ואור חסד
וזה

נכנסו אמנם הפירוש לר"ך נכנסה ומתפשטת ט"ך גדולתן והכן זה של
יחלקו ג' דרושים יחד כנזכר אללנו יע"ל אך יש ענינים ושרשים ורבה
שפאלר הוא כי יאה הכרח מהענינים ולא מהברשים עג"ל. והברי ר"ל
אלו כנבואה מבטוחת מתנם לתת כל אלו ה"ך ופרש הדבר שהם ג' חלקים
שרשים ענינים האלה של ענינים. ולפי' השרשים הם כ"י עפרים שנעשה
עמון והענינים הם החוץ מהתפשטים ט"ך דרא' ונקוץ וכן כחך ר"ל
לר"ך בדרוש החוץ א' ע"ש והארת הברכה של החוץ א' וזכרה
אלה נתיבות השלישי טיבא הארת הענינים היא אשר היתה מתפשטת
ביותו נכוד הללם קדם שיכנסו נכוד חוץ טורח ז"ל וזכרה כ"י כנבואה
[עין חיים ח"ב']

הסודים נלמס וכו' וכי"ז דז"ה עלמו וכו' לפי ששט"פי
 שנבמר ט"ס ויוס א' תפשטו כל א' בתקופתו כאלמתי דז"ה
 ט"מ כג' הסודים פתוח שלים הם מכוסין ומלוכסין בתרין
 פרקין תחילין דניכ וביסוד דחבוכ וכלים דחבוכ הם
 תפסיקין בין הסודים כגז' לבין ככלים דז"ה ולכן אינו
 מוליד כ"ה בדרך מקרב אך עיקר ככולדכ היא אחר כניסת
 הסודים וכו' כי אחרי שיואלים ג' הסודים פתוח שלים
 מיסוד א' שנחזק דז"ה ויורדים עד ביסוד דז"ה ככה אחרי ט"ס
 ויוס א' הם חזירים ועילים למעלה בסוד אורח כזו
 לכנדיל ג' הכפסיד דז"ה שלריך לזכ ד' שנים כמבואר
 בסמוך ובתורהם יורדים בתוכי דז"ה עלמו בין דופן
 ככלים דז"ה ובין דופן ככלים דכ"י דא' ואין ככלים
 דחבוכ תפסיקין ביניהם ואחר ד' שנים אלו שאז נעשה בן
 יוג שנים ויוס א' הוא עיקר ככולדכ שאז נכנסו הסודים
 ככלים דז"ה עלמו כמבואר כ"ז בכוכות כשמי"ג זיל בנים
 פי"ג דש' כשצירכ יעו"ש וע"י בש"ס אוח כ"ג ובדבריו
 דפ"ה דשלי"ג ד"כ בקצרי"ה וכו' ובפ"ו דשלי"ד ד"כ אכל
 כטוקבא וכו' : נמצא כי ג"ה פתוח שלים וכו'. חזר להשלים
 דבריו כראשונים שאתר לעיל ואז ירדו אלו כל א' בתקופתו
 כאלמתי וכו' וע"ז מסיים עתה נמלא וכו' : ואז חקף אחר
 ט"ס ויוס א' כולם יורדים ביסוד דז"ה. פה שייך כבדות
 מוכרסין זיל כמתחיל ובלע"ד שלי"ג גם בזכ כי הרי בשכ
 פניעות כגר נגלה כסוד אחר שם נגלה ובשכ כח' גם
 כסוד של כוד וכו'. פי' כי כוכ נחבאר בריש פרקין כי
 כ"ה אשר דעתה דז"ה הם תפשטו ככ"ם של הלל טרם
 שנכנסו כבס' מוחין פנימיים דז"ה. ומאחר שנשכח כז'
 נדעם כסוד של כללם וללם למטה ונחלבם נגלה דז"ה
 ונשכח כח' נדעם כסוד של א' כבוד וללם ונחלבם כבוד דז"ה
 א"כ למכ לא ירד כל א' וא' בשכ שלו ביסוד דז"ה
 וכמתו עד ששכ כט' נעתה כניסת כדעתה דללם בריש
 דז"ה וכעטרס נחזק דז"ה ואז ירדו שלשתם יחד ביסוד
 ז"ה. ומסיק נל"ג. וכי"ז הוא משום דלא חסיק אדעתיה
 כשהחל לחלק בין כ"ה כמתפשטין ככ"ם דללם כטרם הכנסם
 דז"ה לבין הי"ה כבאים אח"כ משורש כ"ה של כדעתה
 עלמו וכדכ"ד בני בלי"ג כקידם לזכ. אמנם למאי דלמרינן
 בפ"ו דשכי"ג דכ"כ וככה כל זמן וכו' שיש חילוק בין כ"ה
 כמתפשטין נללם שאינם כ"ה כסוד של ענפי כסודים
 כדעתה נלכד ובין כ"ה כמתפשטין אח"כ בזמן כניסת
 כדעתה וללם בשכ כט' דעתה. דז"ה ששכ ענפי כסודים
 וכל אחרים חנו לא קשע מדו. כי אוחם ענפי כ"ה כולם
 הם מתפשטין בשכ אחר ששכ כט' נעתה כניסת
 פוח כדעתה ולכן כל הסודי ככ"י ז"ה הם יורדים כפעם
 א' ביסוד דז"ה. וע"י כפי' בריפ"ש בפרקין :

כ"י 'ה סודים ושלים כעליונים הם סודים ביסוד חבוכ
 כנ"ל. פי' כנ"ל בדרוש ב' דלמיל כמ"ב שכחז אמנם
 נאמנה הוא כי אלו כני"ה כראשונים מן כ"ה אינם יואלים
 מן ביסוד כלל רק נשארים שם ומשם עוצרת כאלהם דרך
 שתיבה ומאירים כז' כזרועות וכאלהם מתפשטות תוך
 כזרועות יעו"ש : בע"ח עלייתן כנ"ל בדרוש. הוא בדרוש ב'
 דלמיל בסוף מ"ב : אמנם נעם כזווג אז כל ככ"ה יורדים
 ביסוד דז"ה ללורך כזווג. וכמו כן כל ככ"י יורדים ביסוד
 כטוקבא ללורך כזווג כמבואר בסוף פ"ה דשלי"ד יעו"ש.
 וביאור הענין הוא כי נאמנה בני אדם כעשין מוזוג דז"ן
 אינם נמשכין פתוח כדעתה עלמו אלא מנסו' כ"ה כמתפשטים
 צ"ח דז"ה כמבואר בפ"ט דשכי"ה ויע"ש דכ"ה אינו נמשכת
 וכו' וכי"ז דקאמר רז"ל ככה שכולם יורדים ביסוד דז"ה
 וכו' ככוכ על כסו' ככ"ה כמתפשטין מחדש בכל זוג וזוג

שכ"ה נעשים כשמות אמנם כ"ה כראשונים מתפשטו
 ככ"ק דז"ה אינם יורדים למטה ביסוד אלא נעשכ מכם
 מלבושי כשמות כמבואר כ"ז בפ"ו ובפ"ה דש' ט"ל יעו"ש ב'
אשר שם עטרת יסוד חבוכ וכו'. ובעליותם הם נכנסים
 בפנימיות עטרת ביסוד חבוכ ומגדילין לב"ה ושלים
 כמכוסים כמבואר בדרוש ב' דלמיל בכללי כחוי"ג כלל ב'
 יעו"ש : **כ"י** ככה שרשם פומדים בעטרת יסוד חבוכ.
 כלו כי אפי"ו שכבר תפשטו כסודים כזרועות עכ"ז
 ותלמו שם אח שרשם : כעמוד בעטרת ביסוד חבוכ
 ומגדילין הם שרשם אחר שם : **אמנם** גם לריך שיחפשו
 סודים של כדעת בריש דז"ה. לפי שקידם זה אחר
 שחקף אחר ט"ס ויוס א' עולין כז"ה א"כ אמתי אינו
 מהחייב כמלות אלא גם יג"ש ויוס א' דעכ טיבן של ד'
 שנים אלו. לכן אחר אחרים נ"כ לריך וכו' כדמפרש וחז"ל כי
 מחזה ומעלה ששם מחליות נסיי דז"ה. לריפ"ש ד' שנים
 לעליות אורח : **לשידויה** כחי' דעת בכל חלקי ז"ה. פי'
 כדי שיכיר כחי' דעת מגולב בכל חלקי ז"ה מנחין לכלים
 דכ"י דא' אפי' ככפ"ד שזו וכמבואר בפ"ב דלמיל בכללי
 כחוי"ג כלל י"ד יעו"ש : **כ"י** עדין אין זו לא חליונות ולא
 פנימיות. פי' אין זו חיו"פ של דעת כמתפשט כז' וע"י
 בסוף פ"קין דכ"ה וא"כ מה נעשה וכו' : ובז"ב ויוס א'
 ככתה. יוס א' זה כיתר עיקרו הוא של ככנסה בעטרס
 אך קשק דבכח קחני כי לכניסתה כיתר לריך ששכ א' ואלו
 בפ"ו דש"ט כחז שלכניסתה כיתר די לו ביוס א' נלכד
 יעו"ש. ולכאורכ כיכ נראכ ליישכ דפ"ו דש"ט הוא קחי'
 על יתד בכללי דז"ה שכוא למעלה מל"מ וללם שפיה כז'
 לחב"ד ככולים כמבואר שם. וככה עובר ככתה הל' וללם
 כנעשכ משלים החתחון דח"ה דתני"ב שהוא למטה מל"מ
 וללם כח' בפ"ד דשכי"ג ובפ"ד שנסמוך כי ב' כחריס הם
 כמי"ש כדבריו בפ"ו דש"ט כד"ב ואח"כ זכ ככתר יעו"ש.
 וכתר כל' הוא כנכנס בשכ א' שלימה. אמנם לא יחבן
 חילוק זכ. ואח"כ ראותי בשכי"ב דש"ט ע"ר בסוף דרוש
 י"ד ששכ ב' שמועות יעו"ש : ובז"ה חבין תועלת ב' גדול
 בעליות כסודים עתה מתועלת כח'. תועלת כח' הוא כסו'
 ויורה ג' סודים פתוח שלים בגילוי ביסוד דז"ה דאמר
 עלכ לפיל גם נחוספו עתה כחי' אחרת וכו' : ובז"ח דא"כ
 כל כללות כמותין יכיו בגילוי ג"ה. ע"י לריפ"ש ז"ל שכחז
 ככדיח כחז רז"ל כן לפיל בדרוש כחוי"ג אוח י"ד רז"ל
 וכדעת כג' מנחין ונעשכ כסוד חזרת כסודים וכו' וכעד"ז
 חפרס כג' אחרות ששכ כחי"ב יעו"ש כריפ"ש שכתו שמועה
 דעת מנחין כן עושכ כחי"ב ע"כ לאין כריפ"ש ז"ל. ואחרי
 נשיקת עטר רגלי קודשו כהם קחי' על כדעת דכחי"ב דוקא
 כז' שם כחלתה ככלל ככוא ולא קחי' על כל כללות כגי'
 מוחין דכ"ה כמי"ש כדבריו דכחם אכל ככה כינחו על
 כל כללות כגי' מוחין דכחי"ב ששכ כחי"ב ששכטרות כל אחד
 מכם מתחלת כאלהם מיוסן לכ"י דחי' כי מאחר דלמרינן
 שאור כסודים כיכ עולב ומקיף את כל כסו' ככ"י
 דחבוכ ולא את ביסוד לנד אי"כ ששכ מנכ שכל כללות
 כמותין וכו' ר"ל שגם כחי"ב דמותין יכיו בגילוי ולא
 כדעת שלכם נלכד : והנה נגדל סוד של כסוד ונעשכ
 ששכ שלישים וכו' עד סו"ד שסיים וכולם שיון. נראכ שלא
 כחלתכ נגדל כסוד ועלכ לחכמה ואח"כ נגדל כבזרוב ועלכ
 לניכר ואח"כ נגדל כדעת כעשט דבריו אלא בשנת כיריד
 נגדל כדעת וז"ה כניכר וכי"ב כחכמה כמשיל בסמוך
 נמלא עתה כי בשכ י"ד יתחן כדעת וכו'. ואפ"ל שסוד
 כגדלת סודים כפנימיים לחוד וסוד כגדלת סודים כמקסיפין
ס"ה (מ"ה)

הקליפיה ומחמיו' בהם כמה שידוף מהם על כשר האלצט ולכן לרדך
 דלא לרבאה סופרין רולה לומר שלא ינדלו יותר מדאי ויעדישו על כשר
 האלצט כי הם אחיות החלונים ודרך שם הם יונקים מאלצטות
 הדיים והרגלים מן הנקישות ההם והף מן אלצטות הדיים
 יונקים לפי שאינ' מחיב'י' עם ראשי פרקין דט"ה אמנ' שם הם קליות'ה'
 וסיומיהם ולכן יונקים משם הקליפיות וכפרט כי יש בהם פתחי' וביקעו'
 כנו' וזכו סוד פסוק ופיחו רופי' ידיו שאמרו רז"ל שילאו פשות זרע אל
 החלונים דרך בקיעות הלפנינים. גם כזה הדם סבה לתה הלפני' הם
 כסוים האלצטות ולא באחר חיב'י הנוף והוא כי משם יונקים
 החלונים הספס שלהם :

סוד האצבעות והצפרנים ולכן לרדך כמרהיב הניחור נסמן הנפרים
 וכבר נזכר פרינס בפרימא ירקבל נססרהוהר

כי טסרין היו מפה להשתחר מליצין לנטיין דנהר'ה אדרס קדמיה וכו' והשפן היא כי
 הנפרי' אינ' קליפה מתח שחם כן חמדו יהיו הדיים טמאת חש' והן להם הרהר על
 ידי נשילת הדיים חגל דע כי הנפריים היה לכוז נהר'ה פתח של הקדמיה שהלכיס
 קודש' נרדך הוא לזרם הרחש' אלף שהוא לכוז קשה נכשלו לפי שהיא רשיה הקליפות
 נכוחה ודקת רב וערין הם קדשה עד מה שגדלים עד סוים כשר האלצט ומה שידוף
 מן הנפירין וליצין היא קליפה ואמנם מה שחמו הנפריים כסוים האלצטות וכן סודו
 ממה שאמרו רז"ל כנ' כנו' סר' תרומה דמי קב"ה חד שפחה חן קפוח קב"ה על
 היצ' דישאל אחר החרין כדי שלא יכנס הקליפות ודו' גם כן ענין הקליפות
 שהם לכוז קשה עד מחד שנחנס הסי' כסוים האלצטות מקום בקיעת מול' האורות
 כדי להגן ולכסיה על האורות ההם שיצאה משם בלא יחלחלו בהם החלונים יותר
 מן הטרף אבל רח"ו שינקים קול' משם וכפרט ממה שילאו מן הצפרנים הדיקף על
 הכשר כנו' וכו' חנין פינש גדול למי שגדל פרי'ו יותר מדאי גם חנין לתה
 הנפירין הדיקף על הכשר סתין נפול' ידיו שפחה לפי שכן מלפני' הם כתי'
 לכוז חנין ולא עוד אלא שהוא קרוב אל החיות הנפריים לכן חין לגדלם יותר מדאי
 כנו' אבל מה שהם כגוד הכשר הלא חנינת חש' של הקליפה וזה ידקה

ועתה לרדך ליתן טעם ונעשו אלו הנקישות כסוים אלצטו'הדי'

והרגלים דע כי האורות העליונים דרכם להפס' ולהמשך
 כרבויו שפע ממעלה למטה כעכב המים היורדי' ממעל' למטה בלי הספק
 וכאשר מניעו' עד סופי אלצטות של הדיים והרגלים והם סתומים הם
 נוקעים ככח כסוים האלצטות ללז'ה משם ומאוחס האורות היוצאות
 בגלוי נדבקים וגלחיים שם הנפריים שהם שרשי הקליפה הדקה והזכה
 ודרך שם יונקים הקליפות השפע שלהם וכזה נבא אל הדרוש הראשון
 לתח טעם לתה חין המיו' מחיב'ים עם הנו"ה בקוים ישרי' אבל
 ע"ד הענין הוא מוכן עם הנו"ל כי הנה אס' היו מחיב'רי' יחד כנו'
 היו האור' יורדים כרבויו עולים עד סוים אלצטות הרגלים ואז היו הקליפו'
 יונקים משם כרבויו גדול ובפרט כאשר ענית התחתי' נורמי' ולכן נפרדו
 החיו'ג מן הנו"ה לפי שכשיראה המאציל העליון שאין עונות כחתומים
 ואין הקליפות יכולים להתאחד מחד אז משפיל ידיו ולמטה ומשלב' דרך
 קוים שלהם ומסיס ראשי אלצטות ידיו כנגד ראשי פירקין שילאין של
 הנלח והוד שהם הירכים ויולא האור מראשי האלצטות וכנגס כראשי
 הפירקין של הרגלי' וכנגס כתיב' וכמך עד סוים אלצטו' הרגלי' ומשם
 יונקים הקליפות די לרכס בגמלו' והענין הוא כי הנה מן הזרוע ענמו או
 הידף ענמו משני לדו'וי אי אפשר שילא שים אור כלל כי היא מחילה
 חזקה מן הענמות וגם מן הכשר שעליו אבל כסוים פרק הזרוע או הידף
 יש סם בקיעות לרות מחד כמקי' שנאחיו' הנדי' שבין הפרקים אשר
 על ידם כנגס הדם והמוין לתוך העלם כנודע וכאשר חם ושל' יש עונו'
 התחתי' והקליפות מתגברות כנלח והוד שהם הספי' התחתי' ובפרט
 כי הם לכר מנופא כנודע ויכולים הקליפות להתאחד בהם יותר מדאי
 וגם כסוים אלצטות הדיים היו נאחיים ולכן אז האד' הפליון מגביה ידיו
 למעלה ויפולס כנגד ראשי כתיפיו ואז חין האור היוצא מסוים אלצטו'
 הדיים יורד אל התלונ' ואינס יונקי' משם ומכל שכן שאין האור נמשך עד
 סיפי אלצטות הרגלי' ואמנ' האור שהוא יולא למעלה כמקי' ג' ראשונות
 שכראש ז"א ושם חין שום שליפה ואחיה אל הקליפות כנודע וזהו סוד
 פסוק והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' והרי אדך נתבאר אדך
 האור' נמשכי' דרך הקוים כיושר מן החסד אל הנלח ומן הנבז' להוד

אלא שלסכה הנו' הולך להיות הפסק בין הזרועות וסיריבי' והנה כזה
 יתבאר ג"כ טעם נשילת ידים ולמה לרדך להגביה' למעל' בשח הנשילה
 וכמבואר אללנו בסוד נסיל' דים דסעדות שנס ונס בימי החול ופי"ג.
 עוד יש סיבה אחרת כמה שאילך להיות פרוז בין הזרועו' אל הירכים
 והוא כדי להאציל פריץף לזה הסומדת באחרי ז"א מכנגד החו' ולמעל'
 ואז הוא מגביה ידיו למעלה כדי שהאורות הנמשכי' למטה כנלח וכוז
 שלו יאלו לחץ למעלה ויש יבנו צנין פריץף לזה כמבואר לקמן בשנין
 פריץף לזה ועי"ג גם נתבאר ענין זה כגשי'איות כפי' של כר' הכה' ופי"ג:
דרושי' דא) במחין דגדלות דו'א ונבאר המוחין דגדלו'
 דז"א. הנה אח' שנילד

ז"א החחיל זמן היניקה שהם ב' שנים ואז כהמשך הזמן הזה נשלמו שם
 קליות שבו וג"כ יש לו ראש כנודע אלא שנללל כסו' כו' קליות ואחר
 ב' שנים של היניקה מחחילי' המוחין דגדלות ליכנס בו מאז עד השלים
 י"ג שנים ויום אחד ותחלה נבאר ענין המוחין האלו מה עניינם :
דע כי אור' מזדוני' ופילידים פרנו' א' שלם מ"ס נמורות והוא פרנו'
 דק ורך ורוחני אלא שכל זה הפרטוף נקרא ד' מוחין דגדלות ז"א
 שהם חב"ד כליל מתרין עיסרין חסדי' ויצירות ועימד בסוד הטיבור
 טדך אימא שילאה ואח"כ טולד ויולא לחון ועימד למעלה מראשו של ז"א
 בכח' אור' למעלה ולא חמדיו וזה הפריץף נקרא ללם שעליו נאמר
 ויברא אלהים את האדם בללחו ואמנ' סה' חסדי' של דרפת שבו מחפשיים
 כי כמג"ח כ"ה שבה כהיותו עדיין למעלה ולא כנגס היד' ז"א. ואחר
 שנילד ועמד שם ראה המאציל שאין כח בז"א לסכול כתיבו האור הנדול
 הזה ולכן רצה להלביש' חלפה חוך כהי' דאימא ואח"כ ע"י הלבנוס הזה
 יכנסו חוך ז"א וזהו התבונה הפלחה אח האור רוחני שלה מחוך כהי'
 שבה כלכד ועלה למעלה כחתי קומחה העליון ואז נאחדו הכלים של
 כהי' שבה נוף בלי נשמה לפי שלא היה כח בז"א לסכול האורות ההם
 של התבונה שהם למעלה ממדרגתו והלואי שיסכול האורות שלו שהם
 המוחין הנו' ואף גם זה כהיותם מלובשי' ככלי' דנהי' דאימא כנו' ואז
 כנגסו האורות המוחין דז"א הנו' לתוך הכלי' דנהי' דאימא וכו' להם
 בכחי' איר וגשמה כי קו ימיני של פרטוף המוחין הנו' שהם חח"ג נתלכבו
 חוך ג' פירקין של כלי הגלח דאימא וקו שמאלי' דאורות המוחין שהם כג"ה
 נתלכבו חוך ג' פירקין של כלי היוד רכוכה וקו אמעני של אורו' המוחין
 שהם דעת ח"ת יסוד חוך כלי היסוד רכוכה כלכד וכו' לבדו נתלכב אור
 קו אמעני כלו ואח"כ כנסו כ"ז טוך ז"א כמו שנבאר וזהו סוד זאת
 החורה אדם כי יפוח באהל ודרשו חז"ל חין כתיבה מתקיימה אלא
 כמי שמחיה ענמו עליה כי הנה חין קיום וחיות ואור אל ז"א הנק' תורה
 אלא ע"י התבונה הנקראת מ"י שמחיה ענמו עליו כי סלק' אור נשמה
 כהי' שבה ונשארו מחים נוף בלי נשמה כדי להלביש כתיב' אורות ז"א
 להחיותו ולקיימו כנו' אבל דע כי חין זה אלא כנהי' שבה לפי שהם
 כנגסים טוך ז"א ועל ידם נשלמים פ"ס של ז"א כי הם מחש כששי' נופו
 של כו"א כמו שידעת כסוד קו המדה הנו' כס"ה כי הו' קליות דז"א גדלו
 ונעשו ט' באופן זה שכל פרק פליון דנלח דאימא עם ב' פירקין שילאין
 דס"ב ע"א) וחסד של ז"א נתחברו ונתפרנו ונעשה כלי שלם של חכמה דז"א
 כהל' פירקין ופרק אמעני דנלח דאימא נתערב עם פר' החתק דחסד ופרק
 פליון דנלח דז"א ונעשה כלי שלם של חסד דז"א כג' פירקין. ופי' החתק
 דנלח דאימא נתערב עם ב' פירקין תחתיו' דנלח דז"א ונעשה כלי שלם
 אל נלח דז"א כג' פירקין ועל דז' בקו השמאלי' דז"א עם היוד רכוכה
 וכן בקו אמעני דז"א עם היסוד רכוכה וזהו אדך ג"ס כהי' דהבו' נעשו
 נופא דז"א משם ועמהם נשלם ז"א כפ"ס שבו אבל הכתר של ז"א הוא
 מן שליט החתק דת"ח רכוכה והוא מן הכתבו' ולמטה ואמנם לא
 נסתלק אורו ורוחניו מחוכו כמו שנסתלק מן הנהי' אמנם זה השליט
 של כלי דת"ח רכוכה עם האור ענמו שלה שכתבו הוא כתי' כתר אל
 ז"א ואין בו חלק לז"א לא בכלי ולא באור באופן כי פיקר ז"א הוא מן
 החכמה שבו ולמטה ולכן זה הכלל הנו' נקרא של סם המוחין ולא של
 שם הכתר וכאשר יסתלק זה הכתר מפל ראש ז"א ישאר ז"א בכחי'
 ראש

(לח)

הנהרות וביאורים א) לפיל דף ג"ז ע"ד כדרת ד' עוד לפיל דליו ע"ד ודרת ח' יע"ג שער הכללים פ"ח שער מאמרי רז"ל דכ"כ הוא היה אומר כן ב' שנים למקרא
 וכ"ז יע"ג פ"ח שג"ה פ"ב יע"ג יע"ג יע"ג כ"ל יד ותי' כש"ג מ"ג שם ככל דיבור יע"ג מ"ב"ג דהכ"ז פ"א ומשם כתיבו כמה חילוקים יע"ג.

כחך כלל כמו שיבאר ולכן לדרך להמתין עד גמר שבו יהיה כי בשג' ה' עלה הארת החסדים המגולים למעלה בדעה עצמו ובשגת י"א פלה בנינה ובשגת שנים עשר פלה בחכמה ובשגת י"ג פלה בכח ואם תוסיף ד' שנים אלו על פ' שנים ויום א' הנו"ל יהיו י"ג ויום א' ואז הוא איש גמור לכל דבריו :

וְנִחְזָר לבאר דרך פרט ענין אלו ד' שנים עמן ה' שנים ויום א' ואיך הגדיל בבר הודפתך כי ז"א נק' אילנא דחיי לפי שדות' אל האילן שאינו גדל אלא ע"י החסדים כמו שבאר למעלה וע"ש הישג א"ך א"ן הו"א נגדל אלא ע"י החסדים כמו שבאר למעלה וע"ש הישג א"ך ע"י חזרה למעלה נכפלים ונתינים בכל שפ' וספ' מהם מ"ם דז"א ומחלקי' בנחי' שלישים **ונחזור לבאר** קצת בעניינים הנה נבאר כי בביחוי בן פ' שנים ויום א' כבר ה' חסדים היו מחולקים ומתפשטים בתפ"ת ג"ה דז"א ונודע כי ב' חסדים ושלש' החסד שנחשטו בתפ"ת ובשליש' פליין דחיי שהיא עד החזה הם אורות סהומים תוך בליס דנה"י דאימא אכל שני חסדים ובני שלישים החסונים שנחשטו בב' שלישים תחזונים דת"ת ונלח והוד שבו הם אורות מגילים שילאו לתוך מפי יסוד דאימא שסימו בחזה ולכן אלו החסדים החסונים שהם אורו' מגילים בלי מחנייה בלי יסולי' לירד למטה עד היסוד דז"א והנה אחר היחוי בן פ' שנים ויום א' אחד ירדו אלי החסדים המגולים ביסוד דז"א ונתקבלו הם ואמנם בחללה בשנה ד' ו' או' אז היו בחב"ד ואח"כ בשנה ה' והט' ירדו במקום הראוי להם שהם בת"ת ונלח והוד ואח"כ ירדו עד היסוד ונתקבלו גם ועמה לרד שיחורו לעלות ממטה למעלה להגדיל את ז"א בד' שנים אחרות כנו' והנה הם נקראי' מ"ם ש"ס כשנכנס לירד באורש האילן ומשם עולים ה"ך האילן משג' למעלה להגדילו ואמנם סבת חזרה אלו החסדים למעלה הוא כנודע אלליו כי כל אור ישר היורד חוזר לעלות בסוד אור חזר ודומ' למי שמלך אבן אחת ככת חוק מלמעלה למטה שמכת חווק ירדתם במרו' למט' חוזרה לעלות עד מקום המקור שמשם ירדה וכן כשכע המ' היורד' במרולה למטה חזורים לעלות עד מקום המקור שמשם ירדו **וכן החסדים האלו** הנק' מ"ם כאשר ילאו מפי היסוד דאימא ש"ס בחזה דז"א מבלי מחניות בלי שיכנסו ירדו במרולה גדולה בחווק עד היסוד כנו' וחקף חזורים לעלות למעלה ככת בלי שיכנסו **ואיחור** זמן יסולי' עד היסוד דחכמה ממקום שילאו והנה היסוד הזה הוא בחזה ושם היא ההחלקות פניול שחי וזועותיו ח"ג ואז עלה הארה אלו החסדים המגולים אל שני החסדים אשר בב' הזרועות והגדילום וכ"ז נעשה חקף כרגע א' בהיחוי בן פ' שנים ויום א' כי מקום פלול הזרועות הוא ג"כ בחזה אכל עלייהם למעלה בריש דז"א שהם רחוקי' לדרך המהות זמן כמו שבאר בלרך ד' שנים אחרות :

וְנִבְאָר עתה ענין הגדלת ד' ראשונות בד' שנים אחרות ומה ענין גדול זה הנה נבאר לעיל כי ע"י חזרת אורות החסדים המגולים נכפלו החסדים העליונים הסהומים כפלים ממה שהיו ועם זה הספיקו לכל ארבעה ראשונות שבכלם ימלא בחי' דעת דאור מגיל' והנה החסד שנחסד שהם ג' שלישי' נכפל והיה ו' שלישים ומתיים נשאר בו ומתיים עלו למעלה באופן זה כי ב' שלישים עלו בחכמה ושלש' א' עלה במוח הדעת מלד ימין להאירו כי סה"ס היא אפי"פ כנס הוא בחי' דעת ועד"ו החסד שנבדדה נכפל ומליו הספיק לשלמו ומליו שהם ג' שלישים עלו ב' השלישים בנינה והשליש בדעת בלד שמאל כפיטרא דנבורה שבו ונמלא כי עלו בדעת שליש מחסד שנחסד ושליש מחסד שנבנו' כרי שהי' הדעת מכריע בין חכמה לבניה כנודע עוד לדרך שחרפ כי הגה אלו האורות של החסדים החסונים המגולים השילוי' למעלה כנו' יש בהם ב' בחי' כי הגה האור ההוא מחלק ונכנס קלחו בתוך היסוד דאימא ממקום שילאו ודרך שם חזורים ועולים כפנימיותו עד למעלה כנו' ובתור והרי זה בחי' אור פנימי ושוד קלת האור הננ' עולה למעלה בנחי' אור מקום מחוק אל כל הכלים דנה"י דאימא **בב' קיום בינים לבין עולם חלל הנלגל' דז"א עמו ונמלא** כפי זה כי יש בחי' דעת מגולה בחוק ליסוד דאימא בסוד אור מק' שבו כנו' והרי עסה היא הגדלה ממש וגלוי גמור אל הדעת שהיה סה"ס בחללה כנו' כי

ראש שבו מן החכמה שבו ולמטה. גם כזה חבין עשה למה א"ן הכנה נמנה במספר הי"ם דז"א לפי שאינו ממני אלא ח"ך ממנו לפי שנוסף כי א"א (עין ע"ח שביה פ"ג בהג"ה מיהרח"ו ובפ"ה טז) הוא נקב' כחר של הי"ם אכל הי"ם של ז"א הם נמנים מן החכמה שבו ולמטה גם זהו הטעם שא"ן הכנה של ז"א נעשה עד שנמחו י"ם שבו עשה מן החכמה ולמטה להסתלק ואחר כך נעשה בו הכנה הנה וכמו שיבאר לקמן : **וְנִבְאָר** עתה א"ך נכנסין בו אלו המוחין המלוכבי' בנה"י דחכמה ה"ך וז"א בזמן הזה אחר ב' שנים של היניקה עד חשלים י"ג שנים ויום אחד הנה בשנה השלישית ללידת ז"א נכנס בחללה פה החרחך דנלח של החכמה בחכמה דז"א ופרק החחוק דהוד נשאר עדין למעלה כארם הייורד במדרגת הסולם המוריד בחללה הנלו הימניה ובשאר הנלו השמאלית כפיפה למעלה. ואח"כ בשנה הרביעית מוריד גם הנלו השמאלית פרק חחוק שבו לתוך בינה דז"א. ובשג' ה' נכנס פרק אמצעי דנלח בחכמה דז"א והפרק החחוק יורד ונכנס בחכמה דז"א. ובשנה ה' נכנס פרק אמצעי דהוד בנינה דז"א והפרק החחוק יורד ונכנס בנחי' דז"א. ובשנה ה"ו נכנס פרק השליין דנלח בחכמה דז"א והפרק האמצעי יורד בחסד והפרק החחוק יורד בנלח דז"א והרי נשלים קו ימין דז"א אכל דע"י בחללה הבנה ה' קהחיל ליינס קו אמצעי כי הנה קו האמצעי שהיא היסוד דחכמה א"ן בו רק פרק א' לבד והוא היסוד עצמו ומקומו למעלה בין חרין פירקן שילאין דנ"ס דחכמה ועוד יש בו בחי' הסטרה של היסוד ששעורה שליש פרק א' בלבד והנה מקומו היא יותר למטה בין חרין פירקן אמצעים דנלח והוד דחכמה ולכן אחר שנכנסו חרין פירקן אמצעי' דנלח והוד בשנה החמישית והששית נכנסת הסטרה הננ' בדעת דז"א בחללה שנה השביעית ולפי שאינה מדה שלימה כמו האחרות לכן אינה לריבוי זמן שנה כמו בשאר הפירקן אמצעים חקף בחללה יום שנה ה' נכנסה ונמלא כי בהיחוי בן ו' שנים ויום א' החחיל חרין הדעת של ז"א אכל לא לבחרי וזכו סוד משאח"ל הפעיות מכן ו' שנים ויום א' מקום מקח וממכר' ממכר במסלולין אכל לא בקרקעו' לפי שהמסלול' הם ו"ק דז"א המיטלטלין ומתפשטים מדין לרחמים ומרחמים לדין והקרקע היא כמל' בסוד אסתר קרקע עולם היחה ולפי שבהיחוי בן ו' שנים ויום א' עדיין לא נכנס בדעת בני רק השערה של היסוד שהיא בחי' התפשטות הדעת למטה בשליש החחוק דת"ת שהיא מן הי"ך וכן כל שאר הפרקים של נה"י דחכמה אשר נכנסו עד עתה בז"א הם כנחי' שחורים אח"כ לירד למטה למקום בני"ק ולכן אין מקומו מקח אלא במסלולין עד שיכנסו בו ב' פרקן שילאין שהם המוחין עצמם והוא בחללה שנה ה' שאז ביאתו ביאה גם באשה הנקראת קרקע כמו שיבאר. ובשנה ה"ח נכנס פרק שליין דהוד דבינה דז"א והפרק האמצעי יורד כנבורה ופרק החחוק יורד כהוד דז"א והרי נשלים קו שמאל דז"א. ובשנה ה"ט ויום א' נכנס היסוד עצמו דאימא במוח הדעת והרי נשלמו הנ' קווי' דז"א והרי גמור גדולוה כי עתה נכנסו ג' המוחין העיקרים שבנ' פירקן שילאין דנה"י דחכמה בחב"ד דז"א ובאן הוא מקומו האחייתי וכבר הוא שלם לבחרי גם לדרך שחרפ כי הנה ביארנו למעלה שהתפשטות ה' חסדים ש"ס כפליקף הנה של המוחין כבר נתפשטו והחלקו בחג"ה כ"ה שבו בהיחוי למעלה על ראש ז"א בסו' א"מ ומלא כי כשנכנסו הנה"י הנו"ך וז"א בכל פרק מהם שהי' נכנסו ה' נכנס עמו החסד הראוי לאותו פרק ונמלא כי בסוף שנה ה"ט נכנסו בו כל המוחין שלו והתפשטו בכל גופו במקומות הראוים להם ממש וגם החכמה חסדים נמלאו מתפשטים בז"ק שבו כפי המקום הראוי להם ממש והרי הוא שלם וגדול בכל פרטיו ולכן מכן פ' שנים ויום א' ואיך ביאתו ביאה ובפרט כי עתה הזרע בלה ממוח הדעת ובכר עתה נכנס בו לבחרי וגם התפשטות ה' חסדים נתפשטו בז"ק שמהם פ"ב) הטיפה נמשכה גם זהו סוד למה מהחל' י' שנים ואיך מתחילי' לחנך את הקצין בקלת מלוי' מדרבנן כמו בענין אכיל' ביה"כ וכיו"ל בזה האמנם עדין אינו ראוי למלות מן החורפ כי אינו איש גמור לפי שהנה הדעת שלו נחשט במקומו ולמטה עד ההוד של ז"א אכל עדין לדרך ליתק דעת גם בכח חכמה בינה שבו כמו שיבאר ושוד כי עדין אין בו

לכן הולך עניית האור הזה גם כדעת אפי"פ שהוא האור של האור
 אה וממנו יאז ויבדאי שפינו אור מקי' הוא גם כמ"ב שבסוף הנה"י
 דאימא וגם כהם שיך הגדלה ז"כ"כ ופעם זה יתבאר חרוך קושיא
 ס"ג) אחרת והיא כי אלי האורות המגולי' שחזרו' לפלות לבגדיל כנו' והנה
 כשנכנסים שני' אל הך נה"י דאי' הרי חזרו להפעלם הראשון ויאך בהם כח
 להגדיל ועם הטעם הנו' יתורן כי קהים מקיף בגלי' מבחין יקלח' נכנס
 בסוד חו"פ וזו אור החלק העלה עובר דושי' הכל' דגה' עד אהי"פ
 שלהם שנכנס עמה וגם עד אורות המוחין פלמם הפנימי' ופנים אורות
 אלו עם אלו ומתברר הארחה לאיך קי' וע"ן נגדל ומלכד טעם זה גסי"ש
 טעם אחר באורות הנכנס' בפנימיות הנה"י והוא כי אחר אשר החסדי'
 הם נחגלו למטה נתפשטה הארחה ממה שהיתה נחמלה ביהו"ט
 מכוסים במקום לר' ונתרבה ונגדלה מאד יותר מאשר היתה נחמל' ואחר
 שנתפשטה כל לרבה ונתחזקה הארחה נחמלית האור העלה אשפי'
 שחזרו' למקום שהם אינם מתמטטים ואדרבא כשנכנסים לא די שהם
 גדולים אלא שמתדילים את החסדים הסתומים גם הם ועל ידי כן אין כח
 בכלים דנה"י דאימא לסבלם ומתרחבי' ממה שהיו בסוד פסוק הרחיבי
 מקום אהלך יגו' ודע כי במלוא בהטלותהך את הנרות בענין חזרת חמס'
 הנבירות שביסוד טוקב' דו"א להגדילה נבאר הטעם השני הזה. אבל
 הטעם הראשון לא שיך בניקב' לפי שאינם חוזרות צנ' הקי' רק בקו
 האמצעי בחיבו בלבד אבל בו"א שטולי' החסדי' מחיך כל ג' הקי' כנו'
 שיך האי טעמא ואחננס נבאר למעלה למה ירדה החסדי' אינה לרובה
 זמן וכן בחירתם עד מקום הדעה אבל בעלות' מן הדעת ולמעל' לריך
 זמן ד' שנים כנו' אבל הענין הוא ג"כ לפי שאלו החסדי' העולי' כבר ירדו
 בראשונה מן הדעה ולמטה בו' קלוות ונתפשטו גם ולכן גם אם הם
 חוזרים לעלות עם במקום ההפסטי' בו' קלוות כבר היו עם דרך ירדה
 אבל בכח וחזר' שהם עולים עמה מחדש לבגדיל לריך זמן והרי נבאר
 שפיר זמן עליית החסדים נבחר' שהם ג' שנים אחרי' אחר ה"ט שנים
 ויום אחד והרי הם שנים עשר שנים ויום אחד:

ועתה נבאר ענין הכתר הנעשה בשנת הי"ג ונחמלה נבאר מה
 ענין הכתר הזה הנה כבר החמלנו למעלה נחמלה בדרוש
 הזה לבאר ענינו כי שליש האחרון של הח"ה דחבונה מן הסביור ולמטה
 בבחי' הכל' עם האור שנחביו מן ההבוי' עלמה הוא הכתר של ז"א חמס
 ואינו כמו הנה"י של החבונה שהכל' הם שלה והאורו' הם המוחין דו"א
 כנו"ג ונה"י הבין מעלה הכתר כי אשפי' שאין בו מוחין הוא מעולה
 במאד מאד מן המוחין דו"א לפי שהוא מן הכל' והאור של החבוי' עלמה
 ולא עוד אלא שהוא מן הח"ה שבה ויודע כי הגדוע שבהבונה גדול מו"א
 מה שאין כן במוחין שהם מן הז"א ואין בהם רק הכל' של נה"י דחבונה
 לא מן האורו' שבהם. וכבר נודע כי הכח' הוא בחי' חו"מ והיא קרקפתא
 ונגלגלה דריבא הסיבבה ומקפת על המוחין אשר בתוכה ויודע כי האי
 נגלגלה אחקרי חוורא דריבא וזו החוורהא שהוא ענין הכתר עלמו
 נמשכה ומתפשטת משל המוחין עד מקום החזה של ז"א כי גם כן
 מסתיים היסוד דאימא כנודע זה מבחין וזה מפנינו וחופפת וסובבה כל
 הראש והמוחין עד סיום הנרון ומשם ולמטה אינה מתפשטת בזרועו'
 רק בקו אמצעי לבד עד החזה מלך האחי' ועם החלה רישא דטוקב' דו"א
 רחל וזו החוורהא נמשכה גם עד ראש רחל ונעשה מסוימה כתר אל
 רחל ג"כ ונמלא כי כל בחי' זו החוורהא המהפסכת עד החזה הוא בחי'
 הכתר דו"א והוא בחי' חני החסון של ח"ה דחבונה שהוא חלל כהו"ו
 ונמשכה בו"א עד החזה שבו וראשו של ז"א נכנס לכוך החלל הוא
 ונמלא מוקף ממנו וזהו סוד צ"מ המשתמשים בכתר אחר והם ז"ן אשר
 בכהרי' שלהם נעשים מן חני הכח' דחבונה שהוא כתר אחד לבד ואחל'
 צהייתה עמי אחר באחי' נמלא כי כל הכתר הוא אליו אבל הכתר שלה
 הוא מן סיום הח"ה של החבוי' בלבד אבל כאשר היא חוורה עמו פני'
 צפני' שאו היא גדולה כמוהו ממש אז יהיו שניהם משתמשי' בכתר אחד
 בהשוואה אחת: והנה אחר שהכתר הזה נתפשט מעל ראש ז"א וירד
 והלביט את ראשו ונחפש' עד החזה מאחוריו ונעשה גם כהר אל טוקב'
 כנו' גם לריך שיפעל אליו הארחה החסדי' המגולי' ע"ד שעלו בכל המוחין

כנו' וזה עניינה הנה הב' שלישי' של החסד שנת' דו"א המגולי' נכפלו
 ונדלו אחר שנחמלו ונעשו ד' שלישי' וב' שלישי' העליוני' הספיק לב'
 שלישי' הח"ה וב' השלישי' החסוני' נחמלקו לשני' השלישי' האחד ניסן
 לכהר דטוקב' דו"א המכוינו' עם ממש באחר והשלישי' האחד פלה לחסדי'
 בכתר ז"א וגם זהו סוד צ"מ המשתמשי' בכתר אחר כי מן שלישי' אחד
 הסתחון לבד הספיק שנגדל וניסן חני לכהר שלו וחמיו לכהר דטוק' והנה
 בעלות זה השלישי' הנו' אל הכח' שבהנה הוא עובר חמלה דרך השלישי' העליון
 של הח"ה בחקי' הכסוי' ומאיר בו וזו גם השלישי' הכוא נגדל לב' שלישי'
 והשלישי' האחד מספיק לפלמו בחקומו והשלישי' האחר מחבבר עם השלישי'
 שעלה עם ושניה' יחד עולי' למעלה עד הכח' דו"א והרי אידך גם כן ניסן
 אור דעה המגולה בכתר שלו ופחה נשוה אל החזר' כי בכל אחד מהם
 יש בחי' של ג' שלישי' דחסד המגולה אחר שנכפל אבל שרבו מעיקר' איש
 ע"ד) אלא שלישי' אח' לבד ופחה לרי' לידע למה בארבו' ראשוני' שה' בחזר'
 לא פלה רק שלישי' אחד בכל אחד מהם ולמט' בו' קלוות ז"א יש בכל אחד
 שני שלישי' כנו"ג והטעם הוא כי אין המוחין ממש לריבוי הארה כ"כ
 כמו שלריבוי' בו' קלוות וזה מבוואר. והנה עמה יש שני בחי' בכתר האחד
 הוא בחי' הח"ה עלמו של החבונה כלי ואור שבוטו שהיה נחמל' על
 גבי ראש ז"א שהם המוחין שבו מבחי' נה"י שלה שנגמר כניסת' וקניס
 בחשלים י"ב שנים ויום אחד כנו' ונמלא חני החסון של הח"ה שבהבונה
 ריבון על המוחין דו"א ועמה צננת הי"ג נתפשט וירד והקיף את
 המוחין בכותרתם עד מקום החזה כנו'. בחיל' הב' עליית שלישי' החסד עד
 הכתר וגם זה נעשה בשני' הי"ג עלמו לפי שהכל נעשה צנח אחת כי כפי
 שישיר ירדה הכתר עד החזה כך שפור עליית החסד מן החזה ולמעלה
 שהוא מקום הסמו' וזה מחמיל לירד וזה מחמיל לעלו' ולכן שניה' נעשי'
 ביחד בזמן א' ולא בזה אחר' ואם החבבר שנה זו עם הי"ג שני' ויום א'
 הרי י"ג שנים ויום אחד: גם יש טעם כי הנה השלישי' החסון שבה"ה
 הנכפל ועולה עד שלישי' העליון שבה"ה כנו' לריך עכוב זמן יותר וזה
 הוא בחי' יום א' היהר משנת י"ג אבל עלייתו עם השלישי' העליון שבה"ה
 חמס עד הכתר הוא שיה ירדה הכתר עד גם ושניה' נעשים בשנת
 השלשה עשר כנו' והרי נבאר גדול ז"א עד חסלוס שלשה עשר
 שנה ויום אחד באר היטב:

ונבאר עתה ג' הקדמות נכללים בזה הדרוש הנו' הח' הוא כי זה
 שביארנו שדרך זמן רב של י"ג שנים ויום א' לבגדיל ז"א
 אין זה אלא נחמלה בריחא העולם כאשר נאלל אבל מלא ואלוך נעשה
 הגדל' זו כנעט א' וכמו שנתבאר אללנו בשער ההפלות כי בכל הפלה
 וחסלה נגדל הו"א כנעט א' בנרבת אבות כנו' עם שכל חמלה בלום
 לו מוחין אחרים חדשים ונגדל. הבנית היא כמה שביארנו לעיל כי
 ג' חסדים פחות שלישי' המגולי' הם יורדים עד היסוד אבל שני הכוד'
 ושלישי' העליוני' המכוסין עומדים למעלה במקומם ודע כי הלו הנו'
 פחות שלישי' המיד הם עומדים בתוך היסוד אבל כאשר הוא עה היוונ
 שמדוונג בנטיק' אז כל ה' חסדים יורדים ביסוד. השלישי' הוא כמה שכ'
 לעיל כי החסדים אחר שיורדים ביסוד חזרו' לפלות למעלה ולריך
 שחדע כי כל אור ישר היורד יש לו אור חוזר ועולה כנודע ונמלא כי
 גם המוחין דחוי"ב דו"א יש להם אור חוזר ממטה למעלה ומתפשטים
 ממטה למעלה אלא שענין חזרתם הוא באופן אחר כי מה שביארנו ענין
 אופן החזרה כזו הוא בענין הדעת בלבד אבל ענין חזרת אור המוחין
 ממטה למעלה אשפי' שיכנה עם כ"ז נא קבלתי פניינה ממורי זלכ"ה.
 והנה פסם אח"ה שממתי ממורי ז"ל כי היום האחד הניסוף כל הי"ג
 שנים הוא זמן ירדה החסדי' שכין שהם מגולי' בלי מחמילת כלי
 המטכנ ירדהם לכן ביום אחד מספיק להם לירד ואינו לריך צנח
 המימה גם שממתי ממנו כי ירדה הכהר שהוא חני החסון דח"ה דאימא
 הוא בחי' יום אחד הנו' לפי שאינו נכנס חוץ ז"א כמו שנכנס' שאר המיחין
 שבו אמנם הוא יושב על ראשו של ז"א ואין לריך עכוב זמן רב:

דרוש א) ט"ו בשעור הכתר דודא כמה הוא
ואחר שנת' ענין ההפסד שיש בין הכח' אל המו' לריך שנבא' ג"כ ששור
 הכתר
 פ"ד ע"ה שפ"א ס"ב ופ"ג וכה"ה ס"ה יפ"ו ונש"כ גם דרני בלום דמ"ח פ"ג.

הגרות וביאורים א) לשל דניר גדוה. הדעת דף פ"ל ע"כ וע"ג לקחן דס'

בארכאס עד הרועות לכאן ולכאן אבל כ' הספדי' האלו בעלמ' אינם יכול' לפיכך במחיות וליכנס ברועות אמנם הם עומדי' עם תוך היסוד דאימא תמיד ומחס נוקבה הארת' ויבזרה דרך מחיות כלי היסוד אל הרועות ומלא כפי זה כי כ' הספדי' ושליש העליוני' הם עומדי' עם ביסוד דאימא מלונבי' וסחומי' בחוכו וב' הספדי' וב' השלישי' הם לבדם שינאלי' מפי פסרת היסוד דאימא הנספק בחזה דז"א ומחס יולאי' וכן שלישי' מהפסטי' נב' שלישי' תחתוני' דת"ת דז"א בלי כסוי כלי כלל מן היסוד דאימא אלא בגלוי גמור וב' הספדי' האחר' מהפסטי' נגלה הוד בגלוי גמור נ"כ כנו' וז"א מקבל ההארה שלהם בלי מסך ומחי' כלל אמנ' לריך שדע כי הנ' חסדים פחות שלי' המנולי' לא נתפשטו בת"ת ונלא יהוד דז"א חקף אחר שינאלי' מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם ונסה' נב' וכאחזרו לעלות למעלה אז נתפשטו במקומ' כנו' וזה ביאורו הנה כהיות שאלי' החסדי' היו בתחלה למעלה תוך היסוד דאימא דחיק' בתכלית מחמה האירוס העליוני' של החיג אשר הם ובפרט כי פי היסוד לר' בתכלי' והנה הספדי' הם מים וכשיולאי' בדוחק עלום חקב לר' מאד ונחל המי' שוסף ועלים יולא ממנו לאויר מנולה כלי מחיות יולא בכח חזק ובמרוגה גדולה כטדע מן המי' המקלחי' דרך נקב לר' לגלגל הרימי' הטוחני' חטים ולכן חקף מכח חזק מרוגה' יורדי' דרך קו אמנעי' ביושר עד היסוד דז"א ואינם ניסוי' אל הנרדי' להפסע במקומ' נגלה והוד. והנה כאשר ירדו לתוך היסוד דז"א נודע הוא שהיסוד כלול מ"ם שבו וגם הם עשוי' בליור קיים ימין ושמאל' ואמנע ע"ד הספי' הנוללות כל הפרעוק כטדע וזה הבק מה שנה' אליוני כי היסוד נק' כל לפי שיש בו כלליות הגלגל מן הה' חסדי' שנה' קלוה עליונו' ממנו והם חנ"ת נ"ה וא"כ מוכרח הוא שיהיה בו ביסוד מקום לקבל כל הה' חסדי' האויג' אינם יורדי' בו רק ג' חסדים פחו' שלישי' המנוגלים כנו' אשר מקומ' הוא בת"ת נלא היוד ילכן כשיורדי' ביסוד יורדי' במקומ' הראוי להם שהם בת"ת נלא והוד שבו בלבד וכאשר חיו' ושליש עליון דת"ת שבו פניו וריקס כלי חסדי' והנה חקף אחר החסדים אין הננו' מתחיות לירד עד שיחזרו החסדים לעלות אמנם חקף הננו' רגיה ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מהפסטי' בז"א לפי שבת"ת ושליש עליון דת"ת כנר שם נהפסטי' החסדי' ואף לננו' מקום להפסע שם ומן החזה ולמטה שהוא מקום מנולה אינ' מהשכב' שם כנו' בענין החסדי' ולכן יורדת אל היסוד ועוד עזש אחר כי החסדי' דיכיון ומהפסטי' שם בז"א והננו' נק' ומהפסטי' בנקב' ולכן יורדות אל היסוד לנלא מחס אל הנקבה כמו שיבאר במקומו והנה כשייולאות מן היסוד דאימא אינם יולאית בנייר ג' קיים כי המקום לר' ודחיק ואינם יולאית אלא ח' לא' והעליונה התשוב' מכלם הנק' נבו' חסד השימרה בתוך יסוד דאימא למעלה מכל' היא יולאית בתחלה ואחריה יולאית נבו' הננו' ושימרת למעלה ממנה ועלי' נבו' הת"ת ועליה נבו' הנלא ועליה נבו' ההוד והם שימרות ו למעלה מוז נבו' ההוד למעלה מכלם ונבו' החסד למטה מכלם וזה הוא עד שמתני' ביסוד דז"א ואח"כ כאשר הם נכנסות תוך היסוד (פ"ג) דז"א הם מהפסטי' עם בליור קיים אשר שם כנו' ולא נבו' החסד שהיתה החתונה מכלם היא יורדת למטה מכלם בנחי' ההוד אשר שם ביסוד ושם שינעם בחסד של ההוד שירד שם כנו' ונבו' הננו' נכנסת נגלה שביסוד נמקי' ששומד החסד נגלה ונבזרה הת"ת נכנסת בת"ת שביסוד במקום ששומד החסד דת"ת ונבו' הנלא נכנסת ננבו' היסוד הריקניתי מן החסדי' המכוס' ונבזרה ההוד נכנסת בחסד היסוד הריקני' ג"כ מן החסדים המכוס' ונמלא כי ג' נבו' העליונות פחות שלישי' עליון שהם נבו' החסד נבו' ת"ת הם מהפסטי' ומהשכב' עם ג' חסדי' החתוני' פחות שלישי' עליון שהם חסדי' הת"ת ונלא והוד אשר ירדו שם ביסוד כנו' והם מהמחיק' הדינים שננצלו פ"י רחמי החסדים בהם אבל כ' הננו' ההחתונות ושלישי' שהם נבו' הנלא וההוד ושלישי' הת"ת שלא נחשברו ביסוד שם החסדים כלל כנו' כאשרו בלתי מחוק

והרי אך ג' נבו' פחות שלישי' נמחקו ע"י החסדי' דרך ירידה קודם שיחזרו החסדים לעלות למקומם כמו שיבאר :

ועתה נבאר חזרה החסדים המנוגלים למעלה הנה נודע כי כשנודע המים חקלה בנח גדול למטה כשפוגע בקרקע מכה הנאחז העלמה שם חוזר ושולה למעלה וכן אלו החסדים שינאלי' בדוחק גדול מפי היסוד דאימא למעלה וירדו בחיזוק ביסוד דז"א ואין שם עוד מקום לירד הנה מכה נפילתם שם חזרים ועולים למעלה עד הניע' אל מקומ' הראוי להם כמו שנת' וכמי שיבאר. ונבאר בתחלה סדר עליית' מהחסי' היסוד דז"א עד שינאלי' ממנו למעלה במקומם הנה נת' כי ביסוד יש שם ליור קיים ושם נהפסטי' הננו' והחסדי' כ"א במקומו כנו' והנה אלו החסדים כשעולים חס' יעלו כפי בחי' מקומם דרך הקו' נמלא שיחזרו להאיר אור שני חוזר ננבו' אשר במקומם שכבר נמחקו פ"א דרך ירידה ונמלאו ממומקות ב' מחוקים ועי"כ נחלש כח החסדי' העליו' מלהמתיק את הב' נבו' ושלישי' שלא נמחקו בתחלה דרך ירידה ויהיו ג' הננידות פחות שלישי' נמחקים פתמים וב' הנבזרות ושלישי' בלי מחוק כלל והענין הוא כי כאשר או"א הולידו אלו החסדים ע"י זיונס כטדע נתנו בהם ששור אור כרי' שיזבלו להמתיק את הדינים שננבו' מחוק א' וגם שיזבלו להגדיל את ז"א בלו דרך חזרה ועלייה עד הכתר שלו כטדע כי הם המגדילים את אילנות דהיי' ואם המחק היה גיהן כלו אל הנ' נבזרות לא יהיה כח החסדים להמתיק את הב' נבזרות ולכן הוכרח שהנ' חסדים המנוגלים פחות שלישי' שהם עשה ביסוד דז"א כשחוזרים לעלות עולים ביושר דרך קו אמנעי' שהוא הת"ת שביסוד ואחר הניעם שם מהפסטי' לג' קיים ועלו דרך התג"ת שביסוד ולא פגעו בב' הנבזרות ושלישי' השימרות שם בלא נמחקו חלה ונמחקות עשה באלו החסדים העליונים דרך חזרה ונמלאו ב' הנבזרות אלו ושלישי' נמחקו דרך עליית החסדים והנ' נבזרות פחות שלישי' נמחקו בדרך ירידת החסדי' ואחר שינאלי' אלו החסדי' מן היסוד דז"א כלפי מעלה נתפללו אלו החסדי' ועלה הא' ביהוד דז"א והא' נגלה דז"א וב' שלישי' החסד כב' שלישי' ההחתונים דת"ת דז"א כי כן דרך הענין העולה למעלה או השלהבת כשעולה באיור מחלק ומתפלל לנדרים והרי נגמר ההפסטי' ה' חסדי' בתנ"ת נלא יהוד קלמס דרך ירידה וקלמס דרך עלייה ונמלא כי כשירדו הנבזרות בתחלה ירדו א למעלה מוז וכשנכנסו ביסוד נהפסטי' בדרך קיים אבל החסדים כשירדו ירדו בדרך קיים וכשחוזרים לעלות עולים כשהי' בחי' כי בתחלה עולים זו למעלה מוז בקו ישר בת"ת שביסוד ומחס ולחפלה מחלקות לג' קיים כנו' ועיין בדרוש הניעות כי שם נחב' שבתחלה יורדים הנבזרות ואח"כ יורדים החסדים הפך מן הנו' כאן אבל העיין גם בדרוש חשלו של אר"כ כי שם נח' שפאנו נרם לזה שירדו הנבזרות החלה ודע כי עיקר כח החסדים המנולי' להגדיל את ז"א הוא ע"י ירידתם ביסוד לפי שיורדים שם במרוגה בכח חזק וע"י ההכחה נמתיקים ונכששים ומחלקים לננויות כדי להאיר את ז"א אח"כ בעלייתם כנו' וזהו סוד פסוק כחתי למאור כי ע"י החסדי' הנק' שמן שנופלים ביסוד דז"א נכחה ונכחה שם להאיר בז"א וזהו כחתי למאור שהוא להאיר בז"א הנק' אור בסוד וסורה אור כנגד הנקבה הנק' נר בסוד כי נר מלוה אחר להפלות נר תמיד כי ע"י חזרת החסדים למעלה נגדלת גם הנקבה דז"א כמו שיבאר במקומה בע"ה גם זהו סוד של הפסוק דכתיב יש מפור ונוסף עוד שהוא סוד הגדקה שהם החסדים שנכששים ומחפזים ביסוד לניעיות ועי"כ ניסף עוד ונגדלים כנוכר לשלי' :

דרוש י"ז א) בענין הצלם של המוחין דגדלו

ענין כללם של המוחין דגדלות באר היטב כבר נבאר כי המוחין האלו הם ע"י זיוג או"א שהורישו טיפת זרע ומהם נעשו אלו המוחין ואין ספק כי מבשריני נחזה אלוה כי מטיפה זרע נולד ולר שלם פ"ד) כרת"ח איברים ונמלא כי אפ"י שאנו קוראי' לסיפה זו מוחין דזרע אינם

הגדרות וביאורים א) כל דרוש זה פ"ן נפ"ה שניה אשר דרושי כלל דרוש א' יש"כ וע"ד ישיין מ"ם ככל דיבור כש"ם על פ"ח ישיים לפיל דף ר"ט פ"ג דרוש פ' וכפ"ח ש"ה פ"ח בס"ך לדרוש זה ונפסין יסוד ופסיה הנמשכים שם המוחין פיין לפיל דף ל"ה פ"ב שער הגלגלים פ"ה.

הוא פ"י דורמיטא גזכר לרז'ל כסוד ופל ה' אלהים תרדמה
 (ב) על האדם שהוא ג"כ כסוד מ"ט אלוליו כמות ק"ט שפל
 המטה וחזרת הספלה של שמריה בקבל רס שאו מפגליו נס
 החסדים שנבט"ח דר"א ועי"כ גדלנין יפקד ודחל ושלנין עד
 סס למעלה עד מנ"ח דר"א וסס נחבאר טפס הדבר שגגה
 פנח כסוי החסדים הכס דר"א בזמן נחבאר הפליוני יורדת
 ודובלח על האפרוחים למטה ועי"כ היסוד שלה הוא למטה
 וחס מפכסם בכותה. אמנם כשאנה רובלת על שמיס רק על
 הבח לבדה לגדילה כסוד וכן ה' אלקס אח הלל אז אינה
 רובלת רק אקופה ושומרת כדרכה וזו היסוד שלה נתון בחלום
 בין ב' פרקין קדמאין דל"ט שכה אשר הם בח' עי"כ דר"א
 ויסיוד כסוד הדעת דר"א. אמנם כב"ט האמנים דג"ט שכה
 אשר הם בח' עי"כ דר"א אין בחלומם יסוד של אמא מניע
 עד סס. ומלח כי כל החסדים של ת"ס (ג) דר"א הם מגולים
 בלי כסוי יסוד אמא ודכר הם בח' א' של גלי חסדים שנבט"ח
 דר"א והוא כאשר אינה רובלת רק על סנקבס לבדה לגדילה
 כ"ל. ומן הב' הוא כסוד מוספס שנס כמבאר אלוליו שאו
 עולים ג"ט נהי' דר"א למעלה ממקום נבט"ח דר"א וזו בסבת
 רבי האצרות אשר שס נבקע עלי היסוד דאחא וזו ממגלי
 החסדים דחג"ח דר"א ג"כ. ומן הב' הוא בח' מלח מלכ
 ופריעה חסו הענין **סוד מצות ביורה ופריעה**

דע כי במלח ו' יס ב' זכרים הא' הוא כריסת הערלב
 אשר שס אשר אז יס אונאה פחית משמות כ"ל ואח"כ על ידי
 הפריעה יס אונאה יסר על שמות ומעלה גם השלים פעליון
 של חסד דח"ס זה פרט וביורס. הכס נחבאר בזוטר ויקבל
 דר"ג ענין הקליפת ויך יס קליפה דקב הנקרא קליפת עוגם
 כענין חסמל מתוך כלש כדון יוקרי חסמ"ל ח"ס ואלמני מ"ל
 מכו מ"ל כדאמרין מל יוסעפ וט' ואי"ט שאין כאן ביאור
 נאמר בקיבור עניט. כי הכס בחלה פרס שיפסשו החסדים
 בז"א נוי"ק כנה או הערלה שחא קלי' טנה חופפת (ד) וגאחות
 שס ביסוד שלו סביב וזכו וטגס לו סביב ושרכס הוא מן סעור
 השמאלי שביסוד שסוי משפיע סמוכותם וסופכן לחון לזיוס מון
 לחיטוים ולקלי' כמבואר ככת"י מורי אל"ט בענין מאמר בני חס
 (ה) ועפרון חסתי ועי"ט. וקליפת טנה השרשח בניעור ג"ל
 נאחות שס וסבבת אח היסוד הקדוש ונקרא ערלב וזכיוס
 ערלב ו' חופפת על היסוד אין החסדים יורדין עד היסוד כדי
 שלא ינקו הקלי' מהס ולא יחאצו בנורות גדולים הכס ועי"כ
 לא די שכה לא ירדו עד היסוד אלח אמי ככ"ט העולה למעלה
 שהוא כב"ט תחטוים נב"ח ו"ט דר"א אשר חסס ומלטה הוא
 מקיס מעולה כ"ל כיון שאין שס מחיטת כלי היסוד
 דאחא לכן אינס יורדין וטפלנין עד היסוד כנידע ועי"כ סס
 נשארס למעלה כשרס כדעת דר"א ואינס מספסטיס למטה

שסס כרביס האמנס יס סכה א' המונעת ענין חילוק זה והוא
 מה שהקמט כרשית דרוס זה והוא שה' גבורות אשר
 כים ד ו"א הם כוקעים מלך האחר ומתקן בדעת רחל נוקבא
 נערפ וממתקס החסדים אח הגבורות וגשארז ממותקות ולא
 יכה דיקן קשים מלך חוקיס. והענין כי יורדין החסדים
 כמחפסנין מדעת ז"ל מד היסוד דליה כערפ ומכס שס כסוד
 הכאה כמתקן היסוד כמחולס וממתקס אח הגבורות אשר שס
 עי"כ הארסן (כ"א הכאחן) אז כירידה. דע כי אין כח כ"כ
 בחסדים להאיר בגבורות ולהמתקס אלח כזיוחס מגולים כי
 אז אין להם מחיטת הכלי של יסוד אמא כדי שיפסכו ולכן
 יורדין עד היסוד (א) למתקן הגבורות אשר שס וכנה סלס
 א"ח שימחקו לסכה כ"ל לפי שאין כל החסדים מגולים רק ג'
 חסדים פחוי' שליש שהס גלח חוד ובי' שלישים תחטוים דח"ח אבל
 כ"ח של ח"ג ושלש פעליון דחסד דח"ט אינן מהגלן ואין כהס
 כח למתקן הגבורות ונדבאי כי אין יסלן למתקן יוסר משישרס
 שכה ג' גבורות פחות שליש ובלח סיה מן כרלוי שימתקסו
 ג' גבורות שלימות ולא יסיו חסרות שליש אמנס א"ח כן א'
 לא ככתגלות גם השלים פעליון של סח"ח וזו יסו ג' חסדים
 שלחיס מגולים ומתקן ג' גבורות שלימות כחליות המתוק
 (ב). אמנס לזיוס הדבר ק' א"ח שרד כל החסד שנבט"ח
 למטה כב"ט תחטוים שטו כדי שיהיה כולו מעולה לפי שאו
 יסס הכלי של סח"ח נבט"ח שליש פעליון ריק מן הארת החסד
 וענין זה לא תקרא אינאה יוסר משמות רק גריכה ממש אבל
 כוונתויו שיסאר שליש הפעליון של אחר החסד כמקומו כגלי ת"ח
 דר"א בשלים פעליון אלח שימגלס שס ויסר כסוי כלי היסוד
 דאחא אשר שס מפליון וישאר מעולה שיסאר שרשו סס ובאריתו
 פד ותאיר למטה ביסוד גבולו ואו ימחקו ג' גבורות שלימות
 כ"ל. ואמנס נמלח כי זיוס ככת"י כ"א שהוא ח' נקודות מכוים
 למעלה ר"ח מעולות למטה הוא נקרא אינאה פחית משמות
 חס סדר הוא חמד (ג) ויס פעמים שיש אונאה יוסר משמות
 והוא מלאח חזכ כ"ל שמעלה גם שליש פעליון סלו (הודד
 למטה) וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח לפי
 שאיט מקדיס אלח נכסעל אח"כ ואיט מחקיס אלח כשלש
 ומניס לבד אשר נבאר כפי"ט :

פרק ג סח

וארו כס ג' ומניס אשר מעלה גם שליש פעליון ותמטי
 פ"ח מחיורי ולה ס שלא די שליש פעליון מעלה או אלח
 אף גם כ"ח אחרים של ח"ג מסגלים נמלח כי כל סח"ח
 מעליון וי"ח שמטי דרך סחס שמעלה גם שליש פעליון דח"ח
 ולא הזכיר גילוי כ"ח כרלשוים של ח"ג וכחשכיל יבין מעלמו
 כפי אשר נבאר (ה). כנה ג' ומניס המכר כס אלח א' מהס

הגרות וביאורים (ה) פ' דמי כמותות סס איחיס כר"ט שגבולס גם כ"ח של חו"ג הוא נבחי' דורמיטא וזאת סכסל כר"ט וכן נבחי' כ"א סחא
 כסוד חוקסס כנה כ"ל. והפוסק ב' סחא דון סחס ולא כסודי כ"ח דחור"ג דוכנר נבחי' פילס וסריפס שאו לא מעלה רק שליש פעליון
 וי"ח ולא חסדים דחור"ג וכן פירס ככ סרי"ט וססו. שכן סגון : (ב) פ' סכפוחן אשר כיו פלונכס נבחי' דלפא ופלונכוס כון ח"א אשר אז כס פחית יוסר
 דלפ"ח כח"ח דר"ח פנה כנה כסוביב כ"ח סלסל כרדוס על כ"ח סס סחלקיס נכ"י דלפ"ח ססוד ז"ל וניסס (נוקבא וזו סכסלס וזו כחסיס כ"ח גם כסכסס
 דחור"ג כר"ט כענין חחס סכסל (מין סכס"כ דוכ"י כ"לסל ר"ב ר"פ פ"א ספ"ג ודורו"י כסכס"ס פ"א פ"לסל חלככס ודורו"י ר"ב פ"ח וסכס"ס כריש"ס של
 סכ"א וכן י' פלסס ח"ל (כ). שכן סגון : (ג) ר"א תל"ח : (ד) כדכס ו' נקלח כרס דייניס כר"ט ככ"ט דר"ח יוסל וי"ח וי"ח פ"א : (ס) שד יוסר
 ככ"ט ז"ל כר"ט כר"טס חסמ"ל חסלח ח"ח פ' דיי"ט פ"א :

אוצר החכמה

אה"ח 23590

יפה שעה

עיס אונאה כיוסר מחסות והוא מילוחס כיה סמנהלס גם שליש פעליון סלו
 וענין זה מתבטל אחר זמן ונקרא ביסול מקח כר' וי"ח מאמר שאין
 חסדס עמלו יוסר אלח כרלשו וטלו נשאר כמקומו כמו שכיב כשכ"ל
 הארת כנלמח נקרא ביסול מקח סדרנח זה ככנה זה אינו חסד כוא
 וי"ל כי חסר טונח ל' כל מה סהוא מבטיס (ורל"ט) למחס חס כמו
 למעלה וכענין זה כתב רז"ל כשער אר"ט פ"ב. אלח כק' וזכס זה נקרא
 ביסול מקח לפי מ"ס רז"ל לעיל פ"א כביסול מקח ר"ל חרות חסדים
 כמקומוס כרלשון למעלה כשרסס כדעת כיון כנחלקת כמעת וכל ג'
 איפסיס ככתב רז"ל לקמן ככ"ט בין כענין שליש פעליון דח"ח בין כענין כל
 סח"ח כל זה איט חרות חסדים למעלה כשורסס אלח שח"כ אחר
 ומחנעל איחיו גלי. וכנה לפי דברי רז"ל כמרקין נמלח שלא כיוסר לס
 אלח ב' כדיות חלס ששליס ליקח ח' חלקיס ובי' שלישים תחטוים לקיס

כסוח שליש פעליון וחזני כגלי ב' שליש תחטוים: אלח כיוס דכל
 חסד מחססס כו"ח ר"ס ט גלי והחוס ל"ט : (א) למתקן כגבורה אשר
 שס כר' מתנבאר כדברי רז"ל שגבר כיו שס כגבורות החילה ואחר כך
 יורדים כחסדים שס כדי למתקן כר' וכנר אמרט כשכער דרוסי כולס
 כנח ככסך סכסכסס מהפססס חחילה וח"כ כגבורת. ולמחס הוא
 כשכער כיה שיהי אח עמטו לכנר אחר חסא אדכ"ר כנרס שיפססו
 כגבורות חחילה כח"ט רז"ל שס ולקמן ככ"ט כלר"ד : (ב) אמנס לזיוס
 דע זה איח שרד כל החסד שנב"ח למטה כר' לפי שאו יכה סכלי
 נבט"ח ככת"י שליש פעליון ריק מן הארת חח"ח כ"א לחס לזיוס כגלי
 שליש פעליון יוסר מבי' שליש סהחטוים שכה רקיס וי"ל דשאני ב' גלישי
 סהחטוים כעדין מעולה לא כיה ככס אור חסדס מח"כ ככ"ט שכנר כיה
 ס חלקן סחסלס כלסר כנא מכוים כיוסר דלימח : (ג) ויס פעמים

והוא יושב פהה כהאל כחוס היום אמרו שם אגלייא חכד
 כפומא דלמה פי' כי אברהם הוא סוד הכהדים כמסאל אגליי
 והנה החיטוק כשולר טלר פירלוט עמו ומפפת על היסוד
 וכשנמול אגלייא יו"ד שהוא ראש פי האמה שלט שסוי"ד הא
 הוא בח' החסדים הפלויים הנקרא אברהם נעמד פי חסד
 הוא בנימסריא פי"ב הוי"ו במלוי דרין פי' כל י' הוא נחסד
 ח"ש באברהם אחר השיטה דרז אלז' ה' כאלוי פומא הוא
 יושב פתח האהל כחוס היום פי אברהם שהוא חסד וזרת י'
 אגלייא נפתח האהל שהוא פי האמה שלטרה י' שאל פטרס
 שביסוד . והענין הוא כנ"ל כי פי' הפריעה נגנלו פי' אורות
 ח' דחסדים וח' דנצרות וגייהם נלטיירו ביסוד פלמו כי
 היסוד פלמו הוא אורח ו' אורכה ועפכה לרת י' ועליות פי'
 הפריע' וזו נפשי' י' על ו' חסד בח' פי' אור' כנ"ל (ב) והמשכיל
 יבין בסוד טעם היום המלה לח' ימים שהוא רמו להליות
 המלך הח' שהוא סוד המכר בכחתי מור וזה"ל במקומו פיין
 שם . גם כזה סבין פוק ביום אגליי אה ימח דרז"ל
 על המלה וחלקוהו הפינה לבי' תיבות ואמרו פי' מל' נפשה
 משכה ביום המילד (ד) . והענין הוא כי המל' נימסריא פי"ח
 שהם כל ג' חסדים שלימים פגולין וגם שלים המטסה שבין
 טלס הם פי"ח אורות המהגלן ביסוד פי' פשוט המלה (שהם
 מל' והריחה הפעלה שהם ג' חסדים ג' הוי"ו משושים כ"ו
 כ"ו נימסריא במל' ואלו המגלן פי' מלה שהם מל' מן
 במל' ופי' נחגלו פי"ח אורות כמין ג' סיבם במל' וביאר
 הכסוב היכן נחלו פי"ח אורות אלו ואמר שחגלו ביסוד והחברו
 עם הגבורות אשר הם כנ"ל הנקרא ימח חסד הוא אה ימח
 כלומר עם ימח ומאלו שהחסדים שהם ימח כמין במל' ו
 נחברו עם ימח שהם הגבורות . ולא סודקס סיסב סבין אדך
 בתחלה הגבורות לא היו רק מנין ק"ל שהם ה' הוי"ו וה' ופסה
 כאשר ירדו כנ' סיוות ג' חסדים ומתקן אה ג' גבורות נמלחו
 ח' הוי"ו שהם נימסריא ימח שהוא נימסריא ד"פ בן כמ"ש
 בכנהה כנגד ד' בניס דברס חרה והוא חיבור ג' חסדים בני'
 גבורות והם ג"פ בן בן ושר בן ד' שהוא חיבור ב'
 גבורות שלא נמתקו . ואמנם לפי שהע' אורות עליו פתח ואח"כ
 הח' אורות הסתומים בשלים הפליון לק חלקו דר"ל סיבם
 כנמ"ל לבי סיבות מל' הם פי' אורות פגולין ופי' חסד ה'
 אורות הסתומים (כ) ולהיוסן פלויים נכחד תחלה ל"ג והע'
 סתומים נכדו בחתונה מל' ופיין נדרוש אברהם ימח דיקב
 ויוסף שם בארש הפסוק פירוש אחר פי"פ בקדמה זו :

החסדים כנ"ל ולא נזכרו פי' דנצרות כי הם' דנצרות הם
 כסוד סין והם ב' בח' יין ומלה כנ"ל ולא נרמו פי' אורות
 דנצרות ג"כ אבל כענין כווא כי בע' חסדים ראשונים לרדך
 ב' בח' ח' לסודר החסדים משרטט מן הדעה עד מקומם
 שהוא כפית וכנ"ל ובח' ו נפשיה פי' מלה כנ"ל . ואחר כך
 לרדך בח' ב' להריקן מטס עד היסוד וזה פי' סין האל
 אמנם בשלים הפליון המטסה כנר ירד מן הדעה עד המקום
 שלו ולכן ח"ל פתח ר' לסודרו עד היסוד והנה כאשר ירד
 ביסוד המחבר פתק עם שלים הנצרות ואין לרדך בח' אחרת
 (א) אחרת לכן נכללן יחד כסוד הפריעה אבל כענין החסדים
 האחרים אינן מחברים עם הגבורות רק בבחי' הכ' לבד
 ולכן לא נרמו במלה . והנה יפדת למעלה לבאר מלה מלה מה
 ענינה וזה ביאורה כי כנה דומתה מה שאחבאר במלה פריעה
 שהוא פי"ע י"ה כן ענין מילה מל' י"ה פירוש פי' חסדים
 הם נימסריא מל' שהם ג"כ ונ"ש ח"ת לבדס וח' אורות
 השלים הפליון הוא ימח מלה לסיוות מחובר עם ח' אורות
 הגבורה כנ"ל וגייהם נימסריא י"ה . ובה סבין פמארז"ל מל
 ולא פרע כאלו לא מל כי ב' אהיות מל' של מלה הם פי'
 אורות הפתוחים המגולין פי' כריחה העדלה הנקרא מלה .
 ואמנם ב' אהיות י"ה של מלה שהם ח' אורות הפלויים
 הסתומים פדיון לא עלו עד מעשה הפריעה כנ"ל נמאל כי
 כאשר מל ולא פרע פדיון המלה פומה לא נעמרה כי ב'
 אהיות י"ה מן מילה לא נחגלו פדיון עד הפריעה כי כרי' ב'
 בח' נרמו במילה שהם מל' י"ה . וטעם לזכ הוא שאפי"פ שב'
 אהיות י"ה אינן נגלן עד הפריעה פכ"ו פיקר גילוי הוא
 מחמת המלה כי אה לא יומל לל' סיבם כווא ירד במקומו
 אלא סיבם שאר גם הוא נדעת כנ"ל נמאל כי בח' המילד נורם
 בח' הא' שהוא ירידה השלים הפליון (ב) למטה בשלים הפליון
 של כח"ס לת"ס (ג) דו"א . ואמנם פי' הפריעה לא נעשית רק
 בח' הכ' שהוא ירידת השלים (פליון של כח"ס) נמסה ביסוד
 וענין בח' ו' פתלה אל כבח' הא' ולכן במלת מילה נכללו
 בע' חסדים המגולין במל' של מלה והי"ח פלויים זי"ה של
 מילה והרי איך ב' בח' כל פריעה ומלה רומזות במלת מילה
 לבדס ופי' כל זמן שלא פרע לא נעמרה המלה ופי' כאלו
 לא מל :

פרק ד סת
(א) והנה כזה סבין מה שכתב בוחר ובאדראל על פסוק

הגרות וביאורים (א) סיבם אחרים יפשה ככ"י : (ב) על פסוק : (ג) היבם לת"ס ליתא ככ"י : (ד) שהוא חס' ח' : (ה) נשלים הפליון :

יפה שעה
 היום ואלו שומדים במקום ט"ו ונ"ש הח"ה שפסוד כח"ס ח"ל בדרחי
 כנ"ל ופי' איך אהגלייא חכד כפומא דלמה שאיבם אלא פטרס היסוד .
 ושוד סכר כחב ח"ל לעיל אלהי עשר כפחת זי"ן שהחסדים נהויים
 ביסוד פלמו והכ"ז כעפורה ונקימים כעפורה ויואלים הוא נתיחה לפסוק
 כן יוסף יע"ש . ואז' איך הוא אהגלייא חכד כפוס אהם . וזל' דזה
 מיירי לאחר חות ראשון פי' כעפורה ראשונה שמהות עמה טהן לב ככ"ז
 כדי לפעוזה כלי הוי"ו כתיבת כן ואחר כך כיוון כעפורה נתיחה כפומא
 הגבורות הנקרא ירידים עמחה הפ"ח ביסוד כדי לנחנן גם הם כהיך
 כיוון ב' דכולד וביטור . וענין מ"ש ח"ל כעפורה מוחין דר"ל שם בדרוש
 החי"ז אה ה' וזה הוא ממה אהגלייא חכד כפוס אהם . ושוד כי טרש
 כי כללוא הפ"ח הם ביסוד וכללוא כללוא הוא כחכר היסוד כח"ס
 ח"ל לא במקום אחר ומסם שלבי עשר היקון כקרא ואתו כללוא כל
 זמן שעלרה מופפת על גריה קדש כנר כחב רביע וזל' לעיל ללא אהיבט
 החסדים כלל אפילו כפומא (וכלל) וכל סבן באמה וכשנמול חכד והוא יושב
 פתח האהל עירדו הפכיסד ביסוד אהגלייא חכד כפומא היסוד אהם
 שהוא כללוא דכללוא דאהגלייא כעפורה היסוד : (ב) והכפוק יבין כבוד
 עמם הירלי כיוח לח' ימיו שהוא רמו לאגלייה כמלך סין הנקרא חכד
 כי פירוש פיין כעפורה מוחין דר"ל פי"ב גם כעפורה קליחת נאם פי' ב'
 הנה אביו ואמיו פי' זמנם וכפי משיכה וכוונתם נשת כהיא כך פלה
 בידם נכרד נפש כולד כווא הוילד מנודר מלכיים סידויים והם ו'
 מלכיים כטרע ומיקוים הוא על ידי סם מ"ש בחדש החתוק כל כבולות
 טלס וגם וזה הפסוק כנר קבל מלקם נבי כעמיתים אליה משם ה"ס

המגולים אשר ע"י נפילתם בכח ובחוליה עד היסוד דועיר חוזרים לעלות ממטה למעלה בסוד אור חיוך ואז דרך עלייתם עד החזה דועיר בזקעים ועוזרים לאחורי ז"א אשר שם רחל הנקרא חרץ כנען ונכנסים בה ובוים פרלופה בסוד (ישע' מ"ז ה') והוכן בחסד כסא כמבואר במקומו (י) שיעקר בניינה הוא צאלו האורות החסדים המגולים בחזרתם למעלה בבחי' אור חיוך וז"ס בניית ישראל לחרץ כנען, והנה לכאורה נ"י קושי בענין זה הנה א"י גבוהה מכל הארצות ובפרט מארץ מצרים שבירידתה נאמר (בראשית מ"ב ב') דרו שמה וכשילאו משם מה כתיב (במדבר י"ג י"ז) עלו זה בנגב וכו'. ועמ"ס להפך כי חרץ מצרים היא בעורף הגרון דז"א וחרץ כנען היא מן החזה ולמטה ויש בזה שתי תשובות, הא' היא כי אין עלייה וירידה במקומות אלה בבחי' מעלתם ע"ד מה שביארנו (י) בסדר י"ג תיקוני דיקנא שב"ג מדות ועבור יו"ם (ישע' מ"ה ז') יולד אור ובורא חשך כי הבריאה העליונה מילכה להיותה במקום הסתום נקראת חשך והירידה התחתונה מבריאה להיותה בגלוי נקראת אור וז"ס ח) התחונים למעלה ועליונים למטה כי גלוי החוץ נקרא עלייה ומקום שהיא מכוסה נקרא ירידה כי הוא מניעת אור ובפרט כשחסהלקים ומחלמים בגרון כי אז הוא חסרון אור לגמרי. והתשובה השניה היא כי בהיחס בגרון אז תכליתם הוא לרדת עוד למטה ולכן נקרא ירידה בחי' היותם שם אבל כשיואלים מן הגרון והנה הם גופלים עד היסוד כנז"ל אז הם חוזרים לעלות בסוד אור חיוך ואז נכנסים לחרץ כנען כנז"ל, ולכן כתיב עליו זה בנגב :

ונבאר עתה דרוש גדול כולל דרושים רבים שי וכללם יתבאר ענייני נסים דליאת מלרים ובמדבר וכו' נבאר ענין ישראל. ויעקב. ועשו. ורחל ולאה. ודוד המדבר. וערב רב. ומשה ואהרן ומרים. וענין המרגלים ויהושע וכלב. וענין אפרים בן יוסף. ושני המטות מטה האלהים ומטה משה. וענין הבאר ומן וענני כבוד וקולת רמז מאמר בס"ה פ' תלוי. בענין הנהו הלה נקודין דכל עלמא חורבא וישובא וג"ע הארץ : **ודע** כי כל הבחי' הגו' כולם הם אורות שיואלים מהוך ז"א הנקרא ישראל וזה עניינם. כבר ביארנו פעמים רבים ענין המוחין דז"א ח"ך הם בפילים מלך אבא ומלך אימא יא) כי ג' מוחין שיש לו מלך אבא נתלבשו החלה בנה"י דאבא ומוחין דמלך אימא נתלבשו בנה"י דאימא ואח"כ נתלבשו גם כה"י דאבא תוך נה"י דאימא יב) ואז נתלבשו ונחפשו תוך ז"א וב' המוחין הנקרא' חו"ב דאבא וכן דאימא המלובשים בנו"ה של כל א' מ"ס מהפשטים בשני קוים של זעיר הימין והשמאל עד סופם, אבל המוח האמלעי הנקרא דעם יש חילוק בין דאבא לדאימא כי הדעת דמלך אימא הוא ביסוד דאימא ואין היסוד דאימא מהפשט בכל קו אמלעי דועיר כי היא נקבה והיסוד שלה קנר מאד ואינו מגיע רק עד החזה של ז"א בלבד, ולכן כאשר מוח הדעת מהפשט בכל גופא דז"א יש בו בחי' אורות מכוסים אותם שהם למעלה עד החזה ואורות מגולים אותם מהפשטים למטה מן החזה אבל היסוד דאבא הוא חרוך ובהפשטו תוך יסוד דאימא יולא חולה לו מן מקום החזה ולמטה ומתפשט הוא לבדו עד סיום היסוד דז"א עלמו ממש, ונמלא כי היסוד עלמו דאבא נתגלה מן החזה ולמטה, אבל אורות הדעת שבהוה הם שהומים בכלו, והנה מאלו הב' בחי' האורות של יסוד דאבא ושל אימא מהפשטים תוך זעיר כנז"ל, ובכל אחד מהם מתלבש בחי' מוח א' הנקרא דעת כלול מחו"ג כנודע ומהם יולאות הארות לחוך ובזקעים דרך מחילות גופא דז"א ויולאת הארתם לחוך לגמרי באחור ובפנים דז"א ונעשים שם בבחי' פרלופים חלוקים והם הבחינות הגו"ל הנקרא יעקב ועשו ודוד המדבר וכו' :

ונתחיל לבאר בחי' ההארות של יסוד דאימא אשר להיותה נקבה כלם יולאות ללך האחור משא"כ בהארות דאבא היוולאות דרך פנים דז"א בסוד (תהלים קל"ט ה') אחור וקדם לרתני שהם הנקבה והזכר ונודע כי גם אז"א בתחלת אילוהם

והרושים רבים הנכללים בהם. הנה היות ב"י שצעים נפש הוא צמה שהודעתך אז במלות המילה בפי' לך לך כי מספר אורות החסדים המגולים הם ע' לפי ששני החסדים דחו"ג ושליש העליון דחסד שבת"ה עד החזה הם אורות מכוסים תוך יסוד דאימא, וב' שלשים החסונים דחסד שבת"ה ושתי חסדים דנו"ה הם אורות מגולים וכל חסד מהם הוא הוי"ה אחת שמספרה כ"ו נמלא שג' הוי"ו"ת פחות שלים הם מגולים ושליש הוי"ה הם שמנה אורות, נמלא שהם ע' אורות מגולים כמספר ע' נפש, וכמו שהודעתך בפי' בראשית ב) בענין חטאי של אדה"ר כי כל הנשמות ברות מטפת החסדים שהם מ"ד נמשכים מן הדעת שמשם טפת הורע בסוד (בראשית ד' כ"ה) וידע אדם עוד אה חוה אשתו ובפרט מן החסדים התחתונים המגולים הקרובים אל היסוד ואעפ"י שם באים נשמות מבחי' החסדים המכוסים אינם עולים בחשבון נפשות בני ישראל שנכנסו בגלות כי בחי' הגלות היא הסתלקות החסדים והעלמם בשרשם כמו שנבאר, ובחי' זו אינו ניכר אלא במגולים שמתעלמים אח"כ ולא במכוסים ונעלמים תמיד ולכן מספרם אינם אלא ע' נפש בלבד שהם כללות האורות אבל פרטיהם הם ס' רבוא כמספר ו"ק, והנה היותם נקראים בני ישראל הוא במה שנודע כי חגי"ת נקרא אבות ג) ונה"י נקרא בני ולפי שאלו האורות המגולים הם החסדים דנו"ה ולכן נקרא בני ישראל כי משם שרשם וישראל הוא ז"א עלמו כנודע ובניו הם נו"ה שבן, ואמנם בחי' יעקב היורד למלרים הוא יסוד דאבא שגם הוא מתפשט בגלוי מן החזה ולמטה עם בני ישראל שהם החסדים המגולים דיסוד דאימא אבל יעקב הוא מן היסוד דאבא כמ"ס למעלה בפי' ויבא לו יין וישת ויעקב ובני ישראל הנו' הם היורדים בגלות מלרים כמו שנבאר, והנה ענין גלות מלרים יובן בח"ס בפי' ויוסף הורד מלרימה וכו' כי מלרים הוא הקליפה שנגד הגרון דז"א שהוא מקום לר וע"ס היעב מאד כי שם נתב' כל זה, והנה בחי' הגלות הוא חזרת המוחין גדלות שחפשו בו"א להסתלק ממנו ובחי' הסתלקות יעקב שהוא יסוד דאבא ובני ישראל שהם החסדים המגולים כנז"ל דרך מעבר הגרון ולמעלה זהו נקרא ירידה מלרים וגלותו כי אז נאחזים בהם הקליפות מאד כנז"ל שם בענין ירידת יוסף למלרים, גם נתב' זה בדרוש פסח ד) ויליאת מלרים, וכבר נתב' ג"כ שם כי אעפ"י שזו עליה היא עכ"ז אינה אלא ירידה כי הסתלקותם הוא פגם וחסרון גדול, ועוד נאריך בטעם זה למטה, והנה כשילאו ישראל ממלרים אז חזרו המוחין להתפשט בו"א ובאחת דרך הגרון למטה להתפשט כבראשונה אז נקרא יליאת מלרים, והנה בירידתם היו ע' נפש ועתה ביוליאתם כתיב (שמות י"ב י"ז) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכהה כשם מאות חלף רגלי וטעם הדבר הוא כנז"ל כי אז בירידתם למלרים היו האורות מגולים ע' בלבד ובירידתם למלרים שהיא התעלמותם בגרון נקרא גלות אבל עתה אשר חזרו החסדים ללאת מן הגרון ולהתפשט כבראשונה, **והנה נודע** כי בירידת החסדים המגולים בלי מחילה כלי יסוד דאימא הם יורדים במרוזה גדולה (ה) ונפלים עד היסוד דועיר ומכא נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בזקעים כלי יסוד דאימא בהכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המכוסים הם מהגולים, ועתה נמלא כי כל החסדים הם אורות מגולים ולכן כולם נכנסים בחשבון בני ישראל היואלים ממלרים שהם שם מאות חלף רגלי כנגד ו"ק שמחסד עד יסוד אשר החסדים מהפשטים מחסד עד הוד ואח"כ כלם מתקבלים ביסוד כנודע, והנה כל קלה כלול ממאה שהם י"ס שבו וכל א' כלול מעשר הרי הם שם מאות חלף, וענין בקיפה זו דיסוד דאימא היא בחי' קריעת ים סוף שנקרע אחר שילאו ישראל ממלרים כי היסוד דאימא נקרא ים סוף סופא דכל דרגין דליה ואח"כ עלו בני ישראל ונכנסו בארץ כנען וסוד הדבר הוא כי ארץ כנען היא ספי' המלכות העשירית שבי"ם דאז"ל הנקרא רחל נוק' דז"א אשר אז היתה בגלות ביד הקליפה הנקרא כנען ובני ישראל הם החסדים

א) עיין בשער המנות פ' לך לך דף ו' רע"ב ובע"ה שער ל"ג פרק ג' : ב) עיין לעיל פ' בראשית דף ג' ע"א ד"ה ונבאר ענין הנשמות : ג) עיין שער הכונות בכונת העמידה דרוש ב' ל"ב ע"ב במלת ומכא נואל לבני צניהם : ד) שער הכונות דרוש א' דעסה ועליל פ' וישב בפסוק ויוסף הורד מלרימה : ה) עיין ע"ה שער כ"ה פ"ב וסוף פ"ג ובשער המנות ריש פ' שמיני : ו) עיין ע"ה שער ל"ד פ"א ושער כ"ה פ"ו : ז) עיין בע"ה שער י"ג ספ"ה שער הכונות דרוש ד' דויעבור סוף ע"ב : ח) פסחים דף ק' ע"א בבא בתרא דף י' ע"ב : ט) כל דרוש זה עיין בע"ה שער ל"ב פרק א' וב' וג' ד' ה' ע"ה : י) דקפ"ד ע"ב : יא) עיין ע"ה שער ל"א פרק א' וב' ובשער הכונות ריש דרוש ב' ליליית ובס' עולת תמיד ענין היליית דכ"ב ע"ה : יב) עיין לעיל פ' בראשית דף א' ע"ד ד"ה הנה ושם כתב דבתחילה נכנסים המוחין שבה"י דאימא ואח"כ נכנסים המוחין שבה"י דאבא ומתלבשין תוך נה"י דאימא ע"ה וי"י :

ולמטה למה לא נחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי שיהקבלו יחד ויהצרכו וא"כ מי גרם להם שיתחברו ויקבלו בדעת שלה כל הה"ג יחד הצל הענין הוא כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מהחזה דז"א ולמטה כנ"ל הארה מאירה א' הה"ג שביסוד דז"א ושם מחברים יחד ומשפסם הי"צ והוא ממתק הדינין הקשים שבהם ע"י החיבור הזה וכיון שנתחברו שם לכן כאשר יולאים בדעת דרחל נשארים ג"כ מחוברים יחד בלתי פירוד. והנה אחר שאלו הה"ג נתקבלו בדעת שלה אשר זהו בחי' הדעת שלה אז חוזרין הארתם ומתפשטין למטה הה"ג מחדש עד הוד שבה ע"ד מ"ש שנתפשטו הה"ג בזכר ואח"כ חוזרין הארתם ה' יחד ומתקבלים ביסוד שלה בעת הזווג עם ז"א ודע שגם ביעקב כשזווגו ברחל מתקבלים כל הה"ג שלו ביסודו:

רחל כלי האור לצורך כתר שלה ושם לעיל נת' הי"צ ענין כתר זה ע"ש ואח"כ מהארת פרק אחרון דכלי נלח דאימא אשר בחוכו שליט אחרון דאור המוח הנק' חכמה דז"א המלוכב בג"פ נלח דז"א הנה הארת ג"פ אלו מתלבשין בקו ימינה דרחל לצורך חח"ן שלה בין בבחי' כלי בין בבחינת אור המוח שבתוכו וכן מבחי' חסד מה"ח המתפשטים ו) אשר ה' מהם מתפשט בגלגל דז"א כנז"ל גם הוא להיותו מגולה הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין דרחל וכן ע"ד בפרק אחרון דהוד דאימא המתלבש בתוכו שליט אחרון דמוח בינה דז"א ושניהם מתפשטים הוך הוד דז"א ומלא נעשים ג"ס בג"ה דקו שמאלו דרחל וכן מבחי' חסד של הה"ח המגיע לחלק ההוד דז"א להיותו מגולה הספיק חליו להוד דז"א וחליו לקו שמאלו דרחל. ואמנם בקו אמלעי שלה זולת הכתר שלקחה מחדש דה"ס דז"א לקחה ג"כ הארת הה"ג שהיו ביסוד דז"א כנז' מלד דעת דאימא ואלו הה"ג נתחברו בדעת שלה ונתקבלו שם אצל אשר הקו זה שהם דה"י שבה אין בהם חסדים. והנה יש לשאול כי כמו שהחמשה חסדים כשילאו מיסוד בינה ונתגלו מהחזה ולמטה נחפרדו ו) ונתחלקו בה"ס ז"א חג"ת כ"ה וא"כ הה"ג ג"כ אחר שכבר ילאו גם הם מיסוד בינה ונתגלו למעלה בשלמא בז"א לא היה להם מקום להתחלק מפני שכבר נתחלקו שם הה"ח ולכן ירדו אל היסוד דז"א ח) אמנם משם

שער יעקב וראה פ"א בע"ח שער ל"ז

ונבאר ענין יעקב ולמה הגז"ל דרך כללות הנה לעיל ביארנו (א) שאלו הם בחי' אחוריים דאז"א שגפלו בעת מיתה המלכים ולא ירדו בעולם הבריאה רק נשארו באלו במקום רחל שהיא נוק' דז"א ב) ולכן אין בחי' מיתה נו' בהם רק נפילה וביטול בעלמא וכיון שכן לכן בעת המי' דז"א שם ישרא ורחל אחר

איפה שלימה

ולא נשאר לרחל בחי' תפילין כי הארת דאמא לקחם ז"א ונעשו לו בחי' תפילין ואורוה דאבא לקחם יעקב שהוא משרשם. ועיין בעו"ת דף לא ע"א הגד"מ צירושתי' שנתן טעם אחר למה הנשים פטורות מן התפילין לפי שבחי' אלו התפילין של יד הוא בהיות אותה הנקודה נקשרת בזרוע שמאלו דז"א אין בה פרלוק עדיין ולכן אין לחננו עושים רמז אליה עדיין יעו"ש:

אשר האחד מהם מתפשט בגלגל דז"א וכו' הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין של רחל וכו' וכ"כ בע"ח שער תיקון הגוק' פ"ו שחליו חסד דגלגל דז"א הספיק להאיר בגלגל דז"א וחליו האחר להאיר בכל קו ימין דגוק' וכ"כ בשער ההקדמות דף מ"ח ע"א מצו"ש שער ו' ח"א פ"ד אצל בשער כ"ה שער דרושי הללס פ"ו כתב וז"ל וחסד דגלגל לששה שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א וכו' עכ"ל. וכ"כ בשער המלות פ' מרומה אמנם יובן ע"פ מ"ש הרש"ש ז"ל בסידור כוונת תיבות קונה הכל וז"ל להמשיך נו' שלישים דאור חסד דגלגל לחכמה דגוק' וג' שלישים דאור חסד דהוד לבינה דגוק' ומשם להמשיך הארת הב' שלישים החתונים שבהם לחסד נלח וגבורה הוד דגוק' עכ"ל. וא"כ מ"ש הרב ז"ל בשער דרושי הללס ובשער המלות דחסד דגלגל דז"א נכפל לו' שלישים ג' לנעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א הוא כי העיקר עלמות כל הג' שלישים דחסד לחכמה דגוק' ומ"ש בפרקין דחי' חסד דגלגל דז"א להאיר בכל קו ימין הוא על הארת שני פרקי תחתיים דחסד שלריך להמשיך לחסד וגלגל דגוק' וז"ש להאיר בכל קו ימין של רחל לומר שבה' פרקין תחתיים של רחל לא יש כ"ח הארה ומ"ש בשער המלות בגופא דגוק' לא יש חסדים הארת החסדים לא קחשיב לפי שאינה עולה בשם ודו"ק:

ז) ונתחלקו

בה"ס ז"א חג"ת נו"ה. ז"ל שער ההקדמות דף ס"ג ע"ב לריך שדע כי הג' חסדים פחות שליט המגולים לא נתפשטו בת"ת וגלגל והוד דז"א תקף אחר שילאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם וגם החמשה גבורות וכשחזרו לעלות למעלה אז נתפשטו במקומם עכ"ל. וא"כ מ"ש בפרקין שנתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א ר"ל שחוג' ושליט ת"ת נשארו ביסוד דאימא להאיר בחוג' ושליט ת"ת דז"א ושני שליט ת"ת וגו' ירדו ליסוד דז"א ואח"כ בעלייתם עלו כל אחד במקומו, וכתב השמ"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ק דאור חסד לבד הוא שעלה לנו"ה ולשני שליט ת"ת אצל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנוצר לקמן בסוף דרוש ג' עכ"ל וזה דלא כמ"ש הרמ"ה בספר **עלי נהר דף ע"ז ע"ד** וז"ל שאור ישר של שני שליט ת"ת וגו' דז"א כבר נמשכו לתנ"ה דז"א קודם שירדו ליסוד כמבואר בתיבת **הגורא ובגומל חסדים טובים** וכו' ולפי האמור א"ש שאור ישר מתפשטים בח"ג תנ"ה ואח"כ כללותם ביסוד ואז"ח שני שליט ת"ת וגו' יורדים אל היסוד כמרומה עכ"ל. כי השמ"ש כתב שאור הישר נשאר ביסוד ומה שהביא ראיה מן תיבת והגורא וכו' כבר בארתי במקום אחר והוכחתי מושער כ"ג שער מוחין דללס פ"ו שזהו **הארת ענפי החסדים: עוד** כתב שם **בשער ההקדמות** וז"ל והנה הקף אחר החסדים וכו' הקף הגבורות רעות ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מתפשטות בז"א לפי שבחוג' ו**שני** שליט ת"ת אינם יכולות להתפשט כי **כבר נתפשטו החסדים ואין לגבורות מקום להתפשט שם** ומן החזה ולמטה שהוא מקום מגולה אין מהתעבים שם כנוצר בענין החסדים עכ"ל ור"ל לפי שאין מחילות מעכבת אותם ויורדים כמרומה א' היסוד, ובזה יתורן מה שהקשה הי"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ב בסדר ירידת החוג' או' ה' וז"ל וא"ת והלא בפרקין אומר שהחסדים בלאתם מפי היסוד דאימא תקף ומיד ירדו עד היסוד דז"א ולא נתפשטו אל מקומם וכו' וא"כ היאך אמר שלא מלאו גבורות להתפשט כי כבר נתפשטו החסדים יעו"ש. כי לפי ש' ההקדמות אין כחן מקום קושיא כלל:

ח) אמנם

משם ולמטה למה לא נחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי. שיקבלם יחד וכו' ר"ל דאלו החמשה חסדים וה"ג היולאים מיסוד דאימא להתפשט בחג"ת נו"ה דז"א הם הענפים של הה"ח וה"ג דהשרשים שלהם נשארים בדעת דז"א כמ"ש שכ"ה פ"ב כלל יוד' נומ"ש בש' ל"ה ששרשי הה"ג נשארו בדעת דגוק' ר"ל שורשי הענפים] וא"כ כיון שילאו מיסוד דאימא ענפי הה"ח וחמשה גבורות כמו שענפי הה"ח נתפשטו בחג"ת נו"ה דז"א כן היה לריך שיתפשטו ענפי הה"ג בחג"ת נו"ה דגוק' כי כבר אין להם כני שהוא יסוד דאימא שיקבלם יחד ואעפ"י שכל אורות דגוק' היא מקבלתם ע"י שמתלבשים בכלים דנה"י דאימא וכלים דנה"י דאימא בתוך כלים דנה"י דז"א וכניס דנה"י דז"א תוך כלים שלה כמ"ש בש' הכוונות בדרוש ה' דיוה"כ יעו"ש מ"מ כיון שהם ענפים וכבר ילאו מיסוד דאימא כשהיו בז"א היה ראוי להתפשט בחג"ת נו"ה שלה ותירך הרב ז"ל ע"ז כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מחזה דז"א ולמטה האיר הארה אל ה' גבורות שביסוד דז"א וחברם, ור"ל אעפ"י שהם ענפים הארת יסוד דאבא הוא אשר חברם וקבלם בדעת שלה ומה שמתפשטים בחג"ת נו"ה שלה הם הארת הה' גבורות, ועיין שפת אמת מ"ש בזה, והדב"ש על משלי סו' ג':

א) שארו הם בחי' אחוריים דאז"א וכו' אלא נשארו באילנות במקום רחל וכו' מ"ש הרב כאן שבחי' אחוריים של אז"א נשארו באילנות במקום רחל ר"ל אחוריים של יסוד"ת שאחוריים דאז"א עילאין לא ירדו כ"א עד חסד וגבורה דז"א כמ"ש בשער שזירת הכלים פ"ב ופ"ד ומצו"ש ש"ב ח"ב פ"ו ע"ד וכ"כ השמ"ש שנהגהו לע"ח ש' שזירת הכלים פ"ב שבחינת אחוריים דיסוד"ת ילאו בחי' א' של יעקב ולמה יעו"ש. ועיין מ"ש באש"ל על שער הנקודים פ"י או' א':

ב) ולכן אין בחי' מיתה נו' בהם ורק נפילה וכו' בע"ח כ"י נ"ב הגהת רבי דוד פארדו וז"ל והס' הנפילים היו בדרך ר"ל אותם בבחי' הנק' בשם נפילה ולא מיתה היו בדרך עלמה שהוא האילנות במקום האלכות הנק' ארץ ג"כ עכ"ל:

שע"ר ה"ב ש' רס"ב

תשובה מ"ש צע"ה שאור היונה מיסוד דאימא מקלהו נשאר בחוץ וכוא כמקיף זה מדבר על מקיף דיחידה ומקלהו שנכנס וילא צכוד כשערות זה מקיף דהיה אצל כאן צשכ"ו מדבר על החו"ג שחס אורות פנימיים וכל או"פ יש לו או"מ ומקלה או"מ של כגזרות שחס אש צוקעים יסוד דאימא ויונאים מפה דז"א ומקיף על ז"ת שלו זה כמקיף צהינת מקיף של כגזרות. אצל בהסדים נכנסין פנימי ומקיף שלכס **ציסוד דאימא**. וכשיואלחין צקונה ככל ג' חסדים פחות שלש יונאים פנימי ומקיף ויונאים ליכוד דז"א להמתיק כגזרות וכשחזרין לעלות או"פ שצכס נכנס ציסוד דאימא ואו"מ שלכס מקיף על היסוד דאימא וזה אינו עניין למקיפים דהיה ויחידה כזו :

ומה ^{מחידה} שנקבע צחזה דז"א זה צקיעת עטרת היסוד דאימא צחזה דז"א כדי שיתגלו כשני חסדים ושלים כמכוכבים ויתרצה אורם לפלות ככפל לכהצ"ד דז"א אצל צקיעת היסוד צפה דז"א כנזיל זה היסוד דאימא עלמו וכוא קלת אור מקיף דגזרות כנעשים או"מ:

שע"ר ה"ב ש' רס"ג

תשובה מ"ש כאן נקבע יסוד דאימא צפה ומשיל שנבקע צגרון ככל ההד יען כגרון כוא צפה ומ"ש צקונה ככל צחזה שס מיירי צצקיעת עטרת היסוד דאימא שביא כעומדת צחזה דז"א כנודע וכנזיל. מכרה"ג **צד"כ** יל"ו :

פא"ה ה"ב דף ש' סע"א

[ס"ז ע"ב] ד"ה ועי"כ נבקע היסוד דאימא. ג"כ, עיין בעולת תמיד בענין ר"ה דף ג"ח ע"ב שכתב שלאה אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים למעלה ביסוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. (מסידור הרב רפאל מערבי).

בגדי יו"ט (הרב יו"ט ידיד הלוי) דף ס"ט ע"ב אות ו' - כמו פא"ה הג"ל.

מבו"ש דף ס"ב ע"ב

ענין הנסירה הנה כשנאים מוחין אל זעיר נחקה רחל מחזו ולמטה אחור צאחור אך לאה אינה נגדלת חצי האחור הפליק פד שיעלו הארת החסדים המגולים דנה"י למעלה **ביסוד** הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת נס לאה וברי נחקו ו"ן אחור צאחור לגמרי ככל ארבי. והנה תיקן ג' אחרונות וגם תיקן ג' אחרונות דזעיר שהוא **שיבקע יסוד דאימא** אשר שס נמשה **פל ידיו כתפילת** למש ובתפילת החזרה. אך צקיעת ג' ראשונות זה נמשה מאיליו וזה בענין **ויפצור** כנודע ואז נאלחם לאה לגמרי צהינת אחור צאחור אז הוא שס צ"ן דהסין ככל השמות כי אין עדיין זיווג. אך צהינת אשין באשין אז נחמלאו

פע"ח דף ק"ל רע"ד

מקבלתן - ענין הנסירה הנה כשצ"ו מוחין אל ז"א נתקנת רחל מחזו ולמטה אצ"א אך לאה אינה נגדלת חצי אחור העליון עד שאלו אורות החסדים המגולים דנ"ה למעל' ציסו' הבינה עבקעו ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. והרי

סידור הרב קווינקא - ליל פסח

כ"ן להמשיך כללות הח כ"ס/ד ד"א ולב המשיך ההג מהתחל לש"נה ל"סוד ד"ח

יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה וכללות החסדים

הוד מחתיך לג'ט דג'ט	נכח מחתיך לג'ט דג'ט	הוד מחתיך לג'ט דג'ט	נכח מחתיך לג'ט דג'ט
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
כ"ט חת מחתיך לט"ט דת דג'ט		כ"ט חת מחתיך לט"ט דת דג'ט	
יהוה		יהוה	

וככללות הגח דחות שליש לחת מתג'ן החסדים דחגת וככלל אורס ועל"ס לכחכד כח'פן

איהוה איהוה איהוה איהוה
 איהוה איהוה איהוה איהוה
 איהוה איהוה איהוה איהוה

כ"ט דאות דחת ד"ה לכתר ד"ח שבתת די שמות
 כ"ן להמשיך ולהשלים התפעלות חלק על"ן הנ"י דהת די שמות כ"ס על שמות
 שורשי ד מותן שהם ח הויות לכתרים דחכמה דכתר דחכמה דח"ט דח"ט דחה וכן ד"ח

איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה
 איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה איהוה

אלף יהודי
 יהודי ויהודא
 יהודיה יהודיה יהודיה

שלש אות יחס דחת לככללות שג כתר דמ"ק ולחלקו ל"ד חלקים
 ולהמשיך שמה חלק א מ"ד חלקים ח"ד ח"ד לכתר דמ"ק

סידור תפלה להרשיש

סט

לחזור ולהסיר הכפל שהוא אלו"ם דחסדים (ח) דגה' הגז' שעלו ליסודות דייססו"ת להורידם לנה' דז"ח

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
י ה ו ה	י ו ד ה א ו א ו ה א	י ה ו ה
צ צ ב צ ב א	י י ה י ה ו י ה ו ה	צ צ ב צ ב א
צ ב א	י ה ו ה	צ ב א

להמשיך ג"ש דלו"ם דחסד דגלח לחכמה דנוק' וג"ש דלו"ם דחסד דהוד דבינה דנוק' ומשם להמשיך הארת הבש"ת שבהם לחז"ן וג"ש דנוק'. (ב)

יְהוָה

ג' כלי בינה דנוק'	ג' כלי חכמה דנוק'
אֵלֶּף הֵּה יוֹד הֵּה	י ו ד ה א ו ו ה ה
א ה י ה	י ו ד ה א ו י ו ד ה א ו ו ה
א א ה א ה י א ה י א	י ו ד ה א ו ו ה ה
להמשיך מיסוד דז"ח ה"ג לדעת דרחל ולתקן דעת	י י ה י ה ו י ה ו ה

לחקן דעת דיעקב לפני פ"ע דיסוד דז"ח ולהמשיך חשבון הכל משם ע"כ דיסוד דאבא ולהמשיך ג"כ ה"ח מיסוד הגז' לדעת דיעקב.

דו	יְהוָה	יְהוָה
ה"ג	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דיעקב ורחל
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 לתקן י"ג ה"ד דיעקב כי קונה הכל גי' א"ל פשוט ומלא והוא סיקון הראשון ואחריו לתקן כל הי"ג

אֵל אֵלֶּף לְכוּד רַחוּם וְחַנוּן אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
 וְאַמֵּת נוֹצֵר חַסֵּד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע

וחטאה ונקה

וזוכר

(א) א"ה כ"ל כי כ"ל נ"ה דוקא. ומ"ש כאלן נה"י הוא ט"ם וכגי"כ מ"ש כאלן כלי"ת דז"ח וגם הויה בניקוד חולם ג"ו ט"ם וכן מלאתי בקלת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס לכן סידרתיים כאלן בין שני חלאי לבנה וא"ש את"מ: (ב) שליה פ"ה: (יח)

דאימא כבר נתגלו ונכפלו וירדו ליסוד ונשאר שם האור הישר שלהם, ומה שעלה להגדיל החסדים של חג"ת הוא אור החוזר שלהם, ואחר שהגדילו וחזרו למקומם לא חזרו כי אם החסדים דנו"ה לנו"ה, והוא האור החוזר שבהם שעלה מן היסוד להגדיל החסד וגבורה הוא עצמו חזר למקומו לנו"ה דז"א, ושם חזרו והוכפלו ונעשו כל אחד לששה שלישים, ג' נשארו לעצמם ושלושה האירו לחו"ב דנוקבא כמו שמוכח בהדיא בפ"ו דשער כ"ה שכתב שהב' חסדים דנו"ה הם כל אחד ו' שלישים ג' לעצמם ושלושה לחו"ב דנוקבא, וכמו שמשמע ג"כ בכוונת קונה הכל שכתב וג"ש (דאור חוזר) דחסד דנצח לחכמה דנוקבא וכו'. שד"ה נז. (מכתבי הרס"א).

בשמ"ש אות א' ד"ה אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד. נ"ב, עיין עלי נהר דט"ז סע"ג ודבריו צ"ע. ומ"ש "ועיין לקמן דרוש ג"ו נ"ב (דף ע"ז ע"ד שורה מ') [בנד"מ דף ט' ע"א שורה כ"ח] וז"ל כי תמיד נשארים אלה הג' חסדים וכו' ביסוד ועולה אורם החוזר ממטה למעלה וכו'. ועיין באש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז'. (מע"ח הראמ"ע).

ביפ"ש אות א' ד"ה לא נתפרש וכו'. נ"ב, וי"ל כי נתפרש שפיר שירדו ירידה לא בדרך מעלתם, שהרי כתב רבינו לעיל שחסד שבגבורה עומד במקום שעומד הוד שבחסד, ואם ירדו דרך מעלה היה צריך שיהיה תפארת

וכבר הגדילה הצ' שהוא פרצוף הנה"י כקומת הל"מ, ולא כמ"ש בסידור הארוך לכוין המ"ב דע"ב ס"ג מ"ה בקונה הכל. ומרן הקדוש הרש"ש סבירא ליה שזאת הכונה היא דוקא במוחין דפנים ולא במוחין דאחור. ועיין בכונת פסוק אז ישיר ישראל שאנחנו אומרים קודם מוסף ראש חודש. (מע"ח הראמ"ע).

ד"ה ה' מלך כו' בגי' מנצפ"ך וכו'. נ"ב, ר"ל מלך מלך ימלך בגימטריא מנצפ"ך, פרי עץ חיים דרושי זמירות פרק ג'. (מע"ח הראמ"ע).

בהגהת נל"ח ד"ה כי ג"ר עצמן שהם כח"ב דז"א הם יחידה חיה נשמה דז"א. נ"ב, ר"ל המ' יחידה, והל' חיה, והכתר שהוא דעת עליון שנעשה מתפארת דאימא הוא נשמה, והצ' הוא בכללותו רוח דז"א, והדמות שהוא חלק הנוק' היא נפש והיא ה' אחרונה דהוי"ה. (מע"ח הראמ"ע).

דרוש ב דרוש חסדים וגבורות

[ד' ע"א] נ"ב עיין שער ההקדמות דף ע"ו ע"ד. (מע"ח השד"ה).

[ד' ע"ב] ד"ה נמצא כי ב' חסדים ראשונים ושליש עליון הם חסדים סתומים וב"ש דת"ת וב"ח דנ"ה הם מגולים וכו' ברדתן יורדין דרך יושר במרוצה וכו'. נ"ב, זהו מדבר על עצמותם של החסדים. וביציאתם מן היסוד

נז. א"ה ימ"ה יצ"ו: וההכרח לכל זה ממ"ש בדיבור הסמוך שלאחר זה, כי אור הישר דחסדי נו"ה וב"ש הת"ת נשארים ביסוד. ולכן הוכרח לפרש דברי הרב דפרק ו' דאיירי באופן שאור החוזר דחסדי נו"ה וב"ש ת"ת שוב נכפלו, כדי שישארו חלק מהם בנו"ה דז"א וחלק מהם יתנו לנוק'. וזה דוחק מאד לחדש כן ששוב נכפלים, שהרי כתב הרצ"ו להדיא (דרוש ג' לקמן דף ט' ע"ג) שאינם נכפלים יש מאין, אלא מפני הסיבה שתחילה היו מלובשים ביסוד דאימא בדוחק, ושוב יצאו בגילוי בריוח, ולכן נכפל הארתן, הרי שבלי סיבה כזו אינם יכולים להכפל סתם, וצ"ע. ודרכי בהבנת הסוגיא היא דמ"ש הרב ז"ל דאור ישר שלהם נשארים ביסוד, ר"ל לפי שעה, אבל אח"כ עולים וחוזרים למקומם האמיתי בב"ש ת"ת ונו"ה דז"א, וכן מוכיחה הסוגיא ואכמ"ל. והיעבת"א.

שִׁמְעֵ

א

יחוד ה' הו' יה' גי' יי'א' דס"ג

ב

[בירור רפ"ח דגדלות שני]

מדריגה ז'

יִוְדֵ הֵי וַיִּוּ הֵי

מדריגה ה' וז'

יִוְדֵ הֵי וַאֲוֵ הֵי

אותיות

מספר

יִוְדֵ הֵי וַאֲוֵ הֵי

מדריגה ג' וז'

יֵהוּהַ יִוְדֵ הַאֵ וַאֲוֵ הַאֵ

מדריגה ב' שהיא ד'

יֵיֵהֵ יֵהוּהַ יֵהוּהַ

ס"ה גי' רפ"ח.

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא
וו"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א,
ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות שם ב"ן

מדריגה ז' פנים דמלכות

יִוְדֵ הֵהּ וּוֵ הֵהּ

ועי"ז נק' **שִׁמְעֵ** [משמע]

כלים דמ"ן עם מ"ן

יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

יִוְדֵ הֵהּ וּוֵ הֵהּ

מז"ת דאימא

מספר ס"ג

יִוְדֵ הֵי וַאֲוֵ הֵי

מבינה דאימא

ו' אותיות

וּדֵ הֵהּ וּוֵ הֵהּ

גי' ע"ה

גי' ע"ה מיסוד דאימא

גי' ע"ה מיסוד דאימא

זיווג חיצוניות דאו"א

דגופא בגופא

יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ

בכתר

יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ

בחב"ד

יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ

בז"ת

יֵהוּהַ יֵהוּהַ יֵהוּהַ

גי' נ"ר

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דאימא עם מוחין פנימים דעיבור דצ' דל' וצ' דצלם שהם ג' אלהים עם חלקי הנרנח"י והמקיפין המלובשין בהם שהם ג' אהי"ה וג' הויו"ת ונקודותם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר דנשמה דב"ן דמ"ה ודב"ן.

[לשיטת הרד"ם והגהת השד"ה המובאת בעלי נהר (בנדמ"ח דף פ"ו אות ט"ו) צריך לכיין כאן בקטנות שני דאימא שהוא נרנח"י דנה"י עם ג' שמות אלהים וכמובא בעץ חיים שער או"א פרק ו']

קטנות שני

נשמה דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

יְהוָה
אלהים

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

אֱהִי־וְיִהְיֶה אֱהִי־וְיִהְיֶה
יְהוָה־וְיִהְיֶה יְהוָה־וְיִהְיֶה
אלהים

חיה דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

אֱהִי־וְיִהְיֶה
יְהוָה־וְיִהְיֶה
אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים הנז' הכלולים בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת היסוד דאימא עילאה ולהעלותו לת"ת ועי"כ מצטנן הארת הלבוש הנז' לצורך ת"ת דז"א.

מתורתו של הרב החסיד מה"ר דוד מאג'אר ז"ל

מלובשים כבג"ה וי"ב בניקוד מח"ש מלובשים
בח"ג דת"י שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות
דנרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן כג"ה דת"י דכלים
פנימיים דג"פ כח"ב דה"פ כינה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן דז"א.

ועתה יכוין להמשיך ג' קוי חח"ן כג"ה דת"י
דב"פ נה"י וחג"ת דה"פ או"א עילאין עם
חח"ן כג"ה דת"י דב' צלמי ג"ר דנרנח"י דחיה
דמ"ה וב"ן דמ"ה ודב"ן שהם ב' שמות אכדט"ם
וב' שמות א"ם ג"ל וב' שמות דמספר אכדט"ם
ע"ה וב' שמות הנז' בלי מספר ע"ה עם המוחין
דחו"ב וח"ג דקטנות ב' שהם ב' שמות הנז'
מלובשים בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת כנו'
שהם נרנח"י דחיות ודנשמות ורוחות דנרנח"י דג"ר

שמע בתיבת שמע יכוין לברר מכלים וניצוצות
ואורות דרפ"ח דז' מלכים דאו"פ דאחור
דכ"ה פרצופי כחב"ד דחכמה דזו"ן דאבי"ע
דאצילות דע"י וא"א ואו"א וזו"ן ושאר הכוונות
כמו בחול אלא שכאן הוא בו' פרקי נה"י שהם
נהי"ם וחג"ת דנה"י דג"פ כח"ב של אימא עילאה
כסדר כל ק"ש טו.

ישראל יכוין שכבר היו חח"ן כג"ה דת"י דג"פ
כח"ב דישסו"ת עם חח"ן כג"ה דת"י
דג' צלמי נח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה וב"ן דמ"ה
ודב"ן שהם ב' שמות קס"א וב' קמ"ג וב' קנ"א
עם מוחין דגר"א דישסו"ת שהם עם מ"ב מלובשים
בהם עם הנרנח"י שהם כ"ד הוי"ת ו' בניקוד
פס"ח מלובשים כחח"ן וששה בניקוד צש"ק

בהגהת השמ"ש זיע"א שכל הי"ם דמ"ה הם בימין דז"א (ונק' חח"ן ודת"י דחסדים), וכל הי"ם דב"ן הם
בשמאל ז"א (ונקראים כג"ה ודת"י דגבורות). א"כ מ"ש חב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה הם ממש חב"ד, ונק'
חכמה ועטרא דחסדים. וא"כ א"צ למ"ש הרג"ה ז"ל דף י"ח רע"ג [בדפו"י, ואצלנו עמוד ג"מ] לפרש, ר"ל
מ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד, כי לפי מ"ש השמ"ש בשער המוחין פרק ט' הנז' מוכן (מכת"י).

טו. שד"ה: מ"ש רבינו הרד"מ זלה"ה בכוונת קריאת שמע של ערכית דפסח בתיבת שמע כל הכוונות שאנחנו
מכוונים בחול ממש, גם הביא מוחין דאלקים כמו בחול ממש. ולכאורה נראה קשה, דהיה לו להביא מוחין
דקטנות ב' והם אכדט"ם, יען שקטנות א' והם שמות אלהי"ם כלילה הוא אינה בא אלא באחרונה אחר
גדלות ב', ומחמת זה החברים של הבה"כ שלנו חברת רחובות הנהר יכב"ן העבירו עליה הקלמוס וגם
השמיטו אותה מהסידור הנדפס מחדש עי"ש.

ונלע"ד כי שפתי פי צדיק מורינו הרד"מ ז"ל ברור מיללו, וכוונתו רצויה כי אלו ג' אלקים שכתב הם
קטנות ב' דאו"א עילאין. והוא על פי מ"ש רבינו זלה"ה בעין חיים שער או"א פרק ו' ובכמה מקומות,
ז"ל בקיצור, כי חיצוניות אימא עילאה הם שמות אלקים ומתגלים בד' ספירות התחתונות שלה. יצא לנו
מזה שנה"י דקטנות ב' דאימא עילאה הם שמות אלקים. משום הכי בתיבת שמע הביא שלשה שמות
אלקים והם דקטנות ב', אבל בתיבת ישראל שאנחנו מכוונים להמשיך כל קטנות ב' דאו"א עילאין שהוא
כללות פרצוף החיצון דאו"א עילאין, הכי שמות אכדט"ם, יען כי לא נתגלו שמות אלקים כי אם בתנה"י
דפרצוף החיצון דאימא עילאה, ולעולם בין בתיבת שמע ובין בתיבת ישראל הכוונה היא במוחין דקטנות
ב', ואין שינוי כיניהם אלא בשמות, שבתבת שמע הוא שמות אלקים ובתיבת ישראל הם שמות אכדט"ם
וכנזכר. וראיתי להר"א אליהו משען ז"ל בכתב יד על כוונת ערכית דליל פסח דף ח"י ע"א [א"ה ימ"ה יצ"ו,
הובא בספר צדק ושלוש דף פ"ט כנז"מ] שהאריך להקשות בזה, ולפי מ"ש כנז"ל אין כאן קושיא ודו"ק
(מכת"י).

ד"ה ומעשה וכו' יכוין להמשיך אל העשיה
ב' אלהי"ם. נ"ב, עם עשר אותיותיהם. (מסידור
הראמ"ע).

[קט"ו ע"א] מעל ציור יחוד נ"ר דחב"ד דעתיק
ונוק'. נ"ב, עיין ש"ש ח"ג דף ע"ט סוף ע"ג.
(מסידור הראמ"ע).

הנהות וציונים על הסידור חלק ה

רי"ו

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

ה"ג

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

ותחת הציור הנ"ל כתב: במלת ה' השני אחר
שהמשיך וכו' צריך לכוין להמשיך ג' ע"ב
כמו ק"ש שעל המטה. ואח"כ בסוף הדף כתב:
יכוין להמשיך הג' ע"ב עצמם עם ה"ג
מגבורות דדעת דעתיק וכו' ומשם למזל הח'
נוצר חסד ומשם למזל הי"ג ונקה, ויזווג הב'
מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הג' ע"ב וה"ג
לכחב"ד דאבא.

זיווג הב' מזלות

יוד אלהי הי ויו יוד הי הי

(מסידור הראמ"ע)

[ג' ע"ב] בראש העמוד נ"ב, יכוין להמשיך
הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת
דעתיק לחסד דעתיק שבגלגלתא דא"א ומשם
למזל הח' נוצר חסד ומשם לדעת העליון ונקה
מזל הי"ג ויזווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א
וימשיך הטיפה עם ה"ח הנ"ל לכחב"ד דאבא.

[א' ע"א] נ"ב קדיש פשוט, ויכוין בברכו
ובמטבע הברכה, והוא בפרצוף הרביעי חכמה
דז"א. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה בתיבת שמע יכוין לברר וכו'. נ"ב,
הבידור אוכל מתוך אוכל כמו בשבת. (מסידור
הראמ"ע).

ד"ה ושאר הכוונות כמו בחול. נ"ב, צ"ל כמו
בשבת. (מסידור הראמ"ע).

[א' ע"ב] ד"ה שמע. נ"ב, בשמע יכוין להמשיך
לנוק' הנה"י דצ' דו"ק דקטנות שני דאו"א
והמוחין ד' אכדט"ם וכו' המצויירים בדף ב'
ע"ב הידועים. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ע"ב דע"ב מלכות דחסד וכו'. נ"ב, אין
צריך לכוין הרפ"ח כי אם בידור אוכל מתוך
אוכל, ובשמע יכוין להמשיך לנוק' הצ'
והמוחין כנז"ל, והל"מ בישראל. (מסידור
הראמ"ע).

[ב' ע"ב] ד"ה ועתה יכוין להמשיך ג' קוי חח"ן
וכו'. נ"ב, צ"ל ג' קוי כתרים וחח"ן וכו',
[ואח"כ מעל ציור הנרנח"י הוסיף אהי"ה
הוי"ה כפולים בניקוד קמץ]. (מסידור הראמ"ע).

בציור אהי"ה הוי"ה בניקוד חיריק קוברץ עשה
סימן וכתב: לנוק' בשמע. (מסידור הראמ"ע).

[ג' ע"א] ע"י כוונות תיבת ה' צייר:

